ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ
ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966

Έτος 10ον — Άριθ. φύλ. 76

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ — ΕΔΡΑ: ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ.ΚΑΒΟΣ) ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ | ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ: ΣΠ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 5 — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 471-143

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Μὲ ἀργὸ ρυθμὸ μὰ σταθερὸ καὶ ἀμείλικτο ἡ μακρυνὴ ξενιτειὰ ἐρήμωσε τὰ Κύθηρα. Ὡς ὅτου ἔφτασε καιρὸς νὰ βρίσκονται ποιὸ πολλοὶ Κηθήριοι στὸ Σίδνεϋ, παρὰ στὸ νησί.

Ἂν ἐπεκταθοῦμε δὲ σὲ ὅλο τὸν κόσμο, θὰ δοῦμε πὼς ἕνας μαζικὸς ξησηκωμὸς ἔφερε τὸν τόπο μας στὴν πρώτη γραμμὴ μεταναστεύσεως ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Κατέχομε ρεκὸρ κατιούσας ποὺ μᾶς καθήλωσε στὴ μοῖρα τοῦ ὑποανάπτυκτου, ἀπ' τὴν ὁποία παρὰ τὶς λαμπρὲς προσπάθειες πολλῶν φιλοπάτριδων δὲν μποροῦμε νὰ ξεκολλήσωμε.

Καὶ αὐτὸ γιατὶ καμμιὰ δύναμι δὲν μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ χέρια ποὺ στερήθηκε ἡ περιοχή. Ἡ ἐνίσχυσι τῶν κοινοφελῶν ἔργων ἀπ' τοὺς προσφιλεῖς ξενητεμένους μας μὲ τοὺς ὁποίους θὰ μᾶς συνδέει πάντα ἡ νοσταλγία, ὅπως καὶ κείνους γιὰ μᾶς, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τῶν ἐμβασμάτων του; δὲν ἀποτελοῦν ἀσφαλῆ ἐγγύησι γιὰ τὸ μέλλον.

Ἔρχεται ὥρα ποὺ ἡ μετανάστευσι θὰ διακοπῇ ἐλλείψει κατοίκων καὶ ἀπ' τ' ἄλλο μέρος ὅταν ἕνας τόπος δὲν στηρίζεται στὰ δικά του πόδια, δὲν μπορεῖ νὰ πάῃ μπροστά. (Τὸ ξένο στήριγμα εἶναι πάντα δεκανίκι) Ἡ ἀπ' ἔξω βοήθεια εἶναι ἡ ἔνεσι ποὺ παρατείνει τὴν ζωὴ μὰ δὲν ἐγγυᾶται τὴν σωτηρία. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφταναν ταῦτα, ἡ κοντινὴ ξενητειὰ ἑτοιμάζεται νὰ δώσῃ στὰ Κύθηρα τὴ χαριστική της βολή. Οἰκογένειες ὁλόκληρες ξεσπιτώνονται γιὰ τὴν Ἀθήνα καὶ Πειραιᾶ, γιὰ νὰ μὴν καθυστερήσωμε κι' ἐμεῖς στὴ ροπὴ τῆς ἀστυφιλίας. Εἶναι κάπως παρήγορο ποὺ δὲν ἄνοιξε ἀκόμη καὶ τῆς Γερμανίας ἡ σκάλα γιὰ μᾶς. Καὶ εὐτυχῶς δὲν παρουσιάζεται προοπτικὴ γιὰ ν' ἀνοίξῃ. γιατὶ ὁ Κυθήριος κατ' ἐξοχὴν στοιχεῖο μεταναστευτικὸ καὶ μὲ τεράστια πεῖρα, μεταναστευτικῆς (ἂς ποῦμε) ἐπιλογῆς, ἔχει μάθει στὰ πολλά, στὰ εὔτολα καὶ στὰ γρήγορα.

Καὶ ὁ Γερμανός, ἀκριβολόγος ἐπιστήμων σὲ ὅλα του, δὲν προσφέρει τέτοιες εὐκαιρίες στὸ μεροκάματο. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν προσελκύει τοὺς Κυθηρίους ὅπως καὶ οὔτε τοὺς Κεφαλλωνῆτες Οἰνουσιῶτες, Χιῶτες κ. ἄ γιατὶ ὅλοι αὐτοὶ ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς καὶ ἐκτὸς ἀπ' τὴ μετανάστευσι «τὸ ἔριξαν» καὶ στὴ ΘΑΛΑΣΣΑ καὶ γιὰ τοῦτο κρατήθηκαν καὶ προώδευσαν. Ἐμεῖς δυστυχῶς μόλις τώρα τελευταῖα ἀνακαλύψαμε πὼς ὑπάρχει κάπου κι' ἡ «θάλασσα» Α μυδρὴ ἀχτίδα φωτὸς ποὺ λίγο νὰ φουντώσῃ θὰ σώσῃ τὰ Κύθηρα γιατὶ ὁ ναυτικὸς ἐκτὸς τῶν μεγάλων ἀποδοχῶν του μὲ τὶς ὁποῖες μπορεῖ νὰ συμπαρασταθῇ καὶ στὶς ἀνάγκες τοῦ τόπου του, ἐπειδὴ λόγω τοῦ ἐπαγγέλματός του πουθενὰ δὲν στεργιώνει στὴν ἀφετηρία του θὰ ξαναγυρίσῃ καὶ ἐκεῖ θὰ ἀπολαύσῃ τὴν σύνταξί του καὶ θὰ περάσῃ τὰ γηρατειά του.

Ἀποκαρδιώνεται πράγματι κανεὶς ὅταν, ἐνῶ ἄλλοι νησιῶτες διαθέτουν γιγάντια σκάφη που αὐλακώνουν ὠκεανούς, μὲ πληρώματα πατριῶτες τους ἐμεῖς διαθέτομε κάτι... βάρκες γιὰ γοῦστο. Ἀκόμη καὶ τὰ ψάρια ποὺ τρῶμε στὸ μεγαλύτερο ποσοστό τους τὰ βγάζουν στὶς ἀκτές μας ξένα ψαράδικα. Μὰ τὸ πιὸ λυπηρὸ εἶναι ὅτι ἀνακοπὴ τῆς μεταναστευτικῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων μας ἐκτὸς τῆς στροφῆς πρὸς τὴν θάλασσα, οὐδεμία προβλέπεται.

Πιστεύω ὅμως ὅτι ὁ λόγος αὐτὸς δὲν εἶναι ἀρκετὸς νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ σταυρώσωμε τὰ χέρια καὶ νὰ περιμένωμε τὸ τέλος μας μοιρολατρικά. Δὲν ταιριάζει στοὺς δημιουργικοὺς Κυθηρίους νὰ τὸ ρίχνουν στὸ κισμέτι.

Εὐχῆς ἔργο θὰ ἦταν νὰ συνήρχοντο οἱ Κοινότητες καὶ οἱ ὀργανώσεις μας Ἐσωτερικοῦ—Ἐξωτερικοῦ καὶ νὰ βγάλουν ἐπιτροπὴ ποὺ νὰ καταρτίσῃ πρόγραμμα γενικῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ νησιοῦ, νὰ παλέψῃ μὲ σύστημα γιὰ τὴν ἐξεύρεσι πόρων ἰδιωτικῶν καὶ κρατικῶν καὶ νὰ συντονίσῃ τὴ δρᾶσι της πρὸς κάθε κατεύθυνσι.

Ἂς μοῦ συγχωρήσουν ὅμως οἱ ὁμογενεῖς τὴν ἰδέα ὅτι πολὺ φοβοῦμαι πὼς τὸ σωτήριο τοῦτο μέτρο ἀνήκει στὸ μέλλον σὰν κάτι κατάλληλο γιά ἄλλους ἀνθρώπους καὶ γι' ἄλλους καιρούς. Οὔτε ὅμως καὶ ἡ λυπηρὴ αὐτὴ διαπίστωσι δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς φέρῃ ἀπογοήτευσι.

Μᾶς μένει κάτι ἄλλο πολὺ πιὸ εὔκολο γιὰ τὸ ὁποῖο ἀπαιτεῖται βέβαια προσπάθεια ἐντατική γιὰ τὴν ὁποία ὅμως ἀπὸ συνείδησι δὲν ἐπιτρέπεται ἀδιαφορία, ὀλιγωρία, μοιρολατρία καὶ καθυστέρησι, δὲν συγχωρεῖται ἀναβολή.

Ἡ θεραπεία ἢ ἄμεση τῶν τρεχουσῶν ἀναγκῶν μας στὶς ὁποῖες ὑπάγεται ἡ ἀξιοποίησι τῶν δυνατοτήτων ποὺ ἤδη διαθέτομε.

Ἂς ἀναφέρωμε μερικές.

Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἔρχεται ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ νοσοκομείου μας μὲ τὸ ἀναγκαιότατο ἰατρικὸ προσωπικό του, ποὺ βασικὰ συγκεντρώνεται στὸ πρόσωπο χειρουργοῦ καὶ κατόπιν μικροβιολόγου.

Ἀπὸ μηνῶν πολλῶν στερεῖται χειρουργοῦ τὸ νοσοκομεῖο, μὲ ἀποτέλεσμα ἴσως νὰ διατρέξουν ἔσχατο κίνδυνο νὰ χάσουν ἀσθενεῖς τὴ ζωή τους. Ἄραγε φταῖνε μόνο οἱ χειρουργοί ; Δὲν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ὑπεύθυνοι ;

Ἐὰν ἡ ἄρνησι τῶν γιατρῶν ὀφείλεται σὲ οἰκονομικὰ αἴτια δὲν ὑπάρχει δυνατότητα νὰ αὐξηθῇ ἡ χορήγησί τους ἔστω καὶ ἂν προκειται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει γενικώτερα οἱ μισθοί τους;

Ἐὰν ὄχι, γιατὶ δὲν διευκρινίζεται τοῦτο στὸν κόσμο ποὺ ἀγωνιᾶ; Καὶ σὲ τέτοια περίπτωσι γιατὶ δὲν ζητεῖται παραστατικά, ἐνίσχυσι ἀπ' τὸ κράτος; Ἀλλὰ καὶ οἱ Κοινότητες καὶ λοιπὲς ὀργανώσεις μας; ποῦ εἶναι μία ὁμαδικὴ καὶ συντονισμένη ἐνέργειά τους μέ παράλληλα μία ἔκκλησι πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Κυθηρίους γιὰ ἐπείγουσα ρεαλιστικὴ συμπαράστασι;

Ἴσως ἐπιτύχουν κάποιο καλὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐδῶ εἴμαστε ὅλοι ἁμαρτωλοὶ μὰ ὄχι γιὰ τοῦτο καὶ ἄχρηστοι φτάνει νὰ μὴν πέφτωμε στὶς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Τέλος ἂς ἐλπίσωμε ὅτι θὰ καταβληθῇ συντόμως ἡ δέουσα προσπάθεια γιὰ νὰ κλείσῃ ἡ φοβερὴ αὐτὴ πληγὴ στὸ νησί μας.

Εἶναι φοβερὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ὑπάρχει νοσοκομεῖο νὰ μὴν λειτουργεῖ.

Δεύτερο θέμα: (ἡ ἀριθμητικὴ σειρὰ τῶν θεμάτων ἀπὸ ἐδῶ καὶ κάτω εἶναι συμπτωματική). Ἡ πολυθρύλλητη τουριστικὴ ἀξιοποίησι τοῦ νησιοῦ, ἡ ὁποία ὅμως δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ποτὲ στὰ Κύθηρα, ὅταν ἐκεῖ κάτω ὑπάρχουν δυὸ τουρισμοὶ καὶ καθένας ἔχει δικιά του παντιέρα. Οἱ τοπικὲς ἀντιθέσεις εἶναι μαχαῖρι δίκοπο γιὰ τὴν πρόοδο.

Ὁ Ε. Ο. Τ. μπορεῖ νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τὰ Κύθηρα καὶ ὄχι γιὰ ἕνα χωριὸ τῶν Κυθήρων. Κάθε σκοπὸς μὲ εὐρύτητα, χρειάζεται καὶ ἀνάλογο αἴσθημα. Τὸ πρᾶγμα εἶναι πολὺ σοβαρό, γιατὶ τὸ κράτος λόγω τῶν οἰκονομικῶν του δυσχερειῶν δὲν μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὰ Κύθηρα στὸν ἀναγκαῖο βαθμό. Ὅπου ὅμως δὲν φτάνει τὸ κράτος φτάνει καὶ καλοφτάνει ὁ τουρισμός. Στὸν τουρισμὸ (ποὺ ἐξασφαλίζει μέγιστο ποσοστὸ συναλλάγματος) ὑποτάσσεται καὶ τὸ κράτος. Γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴν ὑποταχθοῦμε κι' ἐμεῖς;

Εἶναι ἀληθινὰ παρατηρημένο ὅτι χῶροι ποὺ ἀνακηρύχθηκαν τουριστικοὶ ἀπορροφοῦν τὴ μερίδα τοῦ λέοντος, ἀπ' τὰ κρατικὰ κονδύλια.

Ποῦ εἶναι τῶν Κυθήρων ἡ παρουσία; Ἡ καθυστέρησί μας παρατραβήχτηκε ὡς τὸ σημεῖο ν' ἀρχίσουν ν' ἀναζητοῦνται εὐθῦνες. Οἱ τοπικοί μας ἁρμόδιοι παράγοντες δὲν θὰ τὴ βγάζουν πάντοτε «λάδι» ὅταν ἐκ τῶν πραγμάτων διαπιστώνεται ὅτι γιὰ τὴν καθυστέρησι ἐκτελέσεως ἑνὸς ἔργου (δρόμου, λιμένος, ἀρχαίου χώρου κλπ.) φταῖνε αὐτοὶ καὶ ὄχι ἄλλοι.

Ἂς παραμερίσουν λοιπὸν τὶς ἀντιθέσεις τους καὶ ἂς κινηθοῦν ἔστω καὶ παρὰ τὴν δωδεκάτην.

Τρίτο θέμα: Ἔρχεται ἡ ἀξιοποίησι τῶν λιμένων μας. Δὲν ἐννοοῦμε τὴν ὁλοκλήρωσί τους πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο ἀπαιτεῖται γιγαντιαῖα προσπάθεια καὶ ἀνάλογο χρῆμα ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ σημειώματός μας, τὶς ἄλλες μικρότερες ἐλλείψεις τους ποὺ εἶναι πιὸ εὔκολο νὰ συμπληρωθοῦν.

Ὅλα τὰ λιμάνια μας στεροῦνται ὁλότελα πράσινο. Προσπάθειες καταβάλλονται γιὰ τὴν ἐγκατάστασι στὴν ἄμμο θαλάσσιας πεύκης, (ἁρμυρίκι). Καλὸ αὐτὸ μὰ δὲ φτάνει. Θὰ πρέπει νὰ δενδροφυτευθοῦν τὸ ταχύτερο οἱ περιοχὲς τῶν λιμένων σὲ ὅσο τὸ δυνατὸ μεγαλύτερη ἔκτασι μὲ πεῦκα, χαρουπιές, εὐκάλυπτους κλπ. Γιὰ νὰ γίνῃ ὅμως σωστὴ δουλειὰ θὰ πρέπῃ νὰ ὑπάρχῃ σχέδιο πόλεως καὶ τὸ μέτρο τοῦτο εὐτυχῶς βρίσκεται στὸ δρόμο τῆς πραγματοποιήσεώς του. Καὶ ἀπὸ τώρα ὅμως κάτι μπορεῖ νὰ γίνῃ ἂν κινηθοῦν οἱ ἁρμόδιες κοινότητες, ὀργανώσεις, ἀκόμη καί σχολειά. Ἡ κάθοδος τουριστῶν στὰ Κύθηρα αὐξήθηκε ἤδη σὲ βαθμὸ ἀξιοσημείωτο καὶ μὲ τὴν πρώτη ἐντύπωσι χτυπᾶ στὸ μάτι ἄσχημα ἡ ἀπουσία δένδρου. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆτες ἀκόμη δὲν τὸ βλέπουν πὼς ἡ ἐγκατάστασις δένδρων ἀνεβάζει τὴν ἀξία τῶν οἰκοπέδων τους; Στὸν Αὐλαίμονα ὄχι μονάχα δὲν πρέπει νὰ παρεμποδίζεται ἀπ' τὸ κράτος (δασαρχεῖο) ἡ ἀναδάσωσι καὶ ἀνοικοδόμησι, ἀλλ' ἀντίθετα νὰ ἐνθαρρύνεται καὶ νὰ ἐνισχύεται. Καὶ ἂν στὸ κάτω-κάτω ἡ ἀξιοποίησι γίνεται σὲ ξένες ἐκτάσεις δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφέρει τὸ κράτος ἀλλὰ τὶς κοινότητες (ἐγχώριος περιουσία ὅταν δὲν εἶναι ἰδιωτική) μιὰ καὶ ὁ δασικὸς κώδικας δὲν ἰσχύει γιὰ τὴν ἐπτάνησο. Στὴν ἐνγένει ἀξιοποίησι τῶν λιμένων ὑπάγονται ἀκόμη καὶ ἡ καθαριότητα, ἡ εὐταξία στὴν κίνησί τους ἡ διαρρύθμισι βυθοῦ, κ. ἄ Στὴν Ἁγία Πελαγία π. χ. εἶναι μεγάλη ἀνάγκη νὰ μεταφερθῇ ἀμέσως ἡ ἄμμο ἀπ' τὸ λιμάνι μὲ βυθυκόρο (φαγάνα) γιὰ νὰ μὴν ἐμποδίζωνται τὰ πλοῖα κατὰ τὴν πλεύρισι, ἡ ὁποία δὲν εἶναι σωστό, νὰ ἐπαφίεται στὴ διάθεσι τῶν καπετανέων.

Τὸ λιμάνι τοῦτο παρουσιάζει μεγίστη κίνησι ποὺ αὐξάνεται συνεχῶς. Τὸ περασμένο καλοκαῖρι εἶχε τέσσερις προσεγγίσεις πλοίων κάθε βδομάδα καὶ χωρὶς τὰ πλοῖα νὰ ἐπιχορηγοῦνται. Σὲ κάποιο δρομολόγιο βγῆκαν 300 ἐπιβάτες καὶ μπῆκαν 210. Γιαυτὸ καὶ ἡ ἐγκατάστασι λιμενικῆς ὑπηρεσίας ἀπέβη χρησιμότατη καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ καθαρισμὸς ἀπὸ τὴν ἄμμο.

Ἄλλες ἐπίσης ἐπιτακτικὲς ἀνάγκες στὸ πλαίσιο τῆς δυνατότητος εἶναι πολλές, ὅπως ἡ συμπλήρωσι τῶν δικτύων ἀσφαλτώσεως, ἐξηλεκτρικοῦ καὶ ὑδρεύσεως, ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τῆς φιλοξενείας, ἡ συγχρονισμένη συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς ξένους μας κ. ἄ.

Τὰ περισσότερα ἀπ' ὅσα δὲν γίνονται ἐνῶ μποροῦν νὰ γίνουν ὀφείλονται στὴν ἀμέλεια καὶ τὴν ὀλιγωρία γιὰ νὰ μὴν πῶ τὴν ἀδιαφορία μας τὸ περισσότερο (καὶ ἂς μὴ μᾶς κακοφαίνεται) καὶ λιγώτερο σ' ἄλλους παράγοντες.

Δὲν ὑπάρχει χειρότερο ἀπ' τὸ νὰ περιμένωμε ἀπ' τοὺς ἄλλους τὰ πάντα καὶ μεῖς ὄχι μονάχα νὰ μὴν κινοῦμε τὸ δακτυλάκι μας, ἀλλὰ καὶ νὰ σαμποτάρωμε ἀκόμη τὴν πρόοδο ἀπὸ ἐπιπολαιότητα καὶ διάφορες μικρότητες.

Παράδειγμα: κάποιος τουρίστας μπῆκε σ' αὐτοκίνητο νὰ πάῃ κάπου. Ὅταν κατέβηκε τοῦ ζήτησε ὁ σωφὲρ ὑπερβολικὴ τιμὴ σὲ σύγκρισι μὲ ὅσα πλήρωσαν ἄλλοι στὶς προηγούμενες στάσεις ὅπως παρακολουθοῦσε ὁ ἐπιβάτης. Καὶ εἶπε ὁ ἄνθρωπος τὸ παράπονό του. «Ἂν τόξερα δὲν θἀρχόμουνα στὸ νησί σας». Καὶ δυστυχῶς κάτι παρόμοιο ἔγινε πέρσι μὲ λεμβοῦχο Καὶ ὅμως μιὰ παλιὰ Κυθηραϊκὴ νομίζω παροιμία λέει: «ὁ ξένος σου κι' ὁ Θεός σου».

Ἂς εὐχηθοῦμε νὰ διορθωθοῦν τὰ πράγματα, νὰ παραμερίσωμε τὶς τοπικιστικὲς ἐπαγγελματικὲς καὶ προσωπικὲς ἀντιθέσεις μας, τὶς μικρότητες (στενὸ συμφέρον, ἐγωϊσμὸ κλπ) νὰ μονιάσωμε σὰν ἀδελφοὶ καὶ νὰ τραβήξωμε μπροστὰ σὰν πατριῶτες.

Σκοπὸς τοῦ παρόντος εἶναι νὰ συμβάλῃ καὶ κατὰ ἐλάχιστο ἔστω, πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνσι.

Ἂς τὸ ἐλπίσωμε.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
Δικηγόρος

ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΝΤΕΣ «ΞΕΝΟΙ» ΜΑΣ

Ὁμὰς Ὁλλανδῶν φοιτητῶν, κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς Μυλοποτάμου. Μεταξὺ αὐτῶν διακρίνονται ὁ ἱερεὺς κ. Ἐμμανουὴλ Ζερβὸς καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὰ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου κ. Γεώργιος Κόκσμα

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος

Τὸ Σῶμα τῶν Εὐγενῶν καὶ ἡ χρυσὴ Βίβλος («τὸ λίμπρο ντόρο»).—Τὰ τοπικὰ Δικαστήρια καὶ οἱ λαϊκοὶ Κριταί.—Ἡ ἐν γένει ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ νήσῳ.

Ὑπὸ τοῦ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΙΩ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ

Τὰ **Κύθηρα,** ὡς γνωστόν, διεκρίθησαν κατὰ τὴν Ἀρχαιότητα καὶ λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως, ὡς «φανοῦ τῶν Ἑλληνικῶν νήσων», ἀλλά, πρὸ παντός, λόγῳ τῆς ὑπάρξεως ναοῦ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, «τοῦ ἀρχαιοτάτου καὶ ἁγιωτάτου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν».

Οἱ Λακεδαιμόνιοι, διαδεχθέντες τοὺς Ἀργείους, ἠγωνίζοντο διὰ νὰ διατηρήσωσι τὴν κυριαρχίαν των ἐπὶ τῆς νήσου, ἀπέστελλον δὲ κατ' ἔτος Διοικητήν, ἐπονομαζόμενον **Κυθηριοδίκην,** ὅστις εἶχεν εὐρείας ἁρμοδιότητας καὶ ἐξουσίας, ἐν αἷς καὶ τὴν δικαστικήν.

Οἱ **Λατῖνοι Σταυροφόροι,** κατακτήσαντες τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐν ἔτει 1204 διένειμον τὸ **Βυζαντιακὸν Κράτος** καὶ παρεχώρησιν ὡς κλῆρον τὴν νῆσον Κύθηρα εἰς τὴν **Ἑνετικὴν Δημοκρατίαν,** μετὰ τῶν λοιπῶν νήσων τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐν ἔτει 1207 ἡ Ἑνετικὴ Κυβέρνησις, ἀδυνατοῦσα νὰ κατέχῃ ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν της τὰς νήσους ταύτας, λόγῳ τῶν ἀπαιτουμένων μεγάλων δαπανῶν συντηρήσεως ἐν αὐταῖς στρατῶν, καὶ ὅλων, συνῆψε συμβόλαια μετὰ διαφόρων Εὐγενῶν Ἑνετῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους παρεχώρησεν ὡς «φέουδα» τὰς νήσους. Τὰ Κύθηρα παρεχώρησεν εἰς τὸν Μάρκον Βενιέρην, ὅστις ἐγκατέστη ἐν τῇ νήσῳ φέρων τὸν τίτλον **«Μαρκήσιος τῶν Κυθήρων».** Ἡ ἡγεμονία τῶν Βενιέρηδων διήρκεσε μέχρι τοῦ 1530, ὁπότε καὶ πάλιν ἀνέλαβε τὸ ἐπίσημον Ἑνετικὸν Κράτος τὴν κυριαρχίαν, διορίζον τοῦτο τοὺς ἑκάστοτε Διοικητὰς—**Προβλεπτάς,** οἵτινες ὑπήγοντο ὑπὸ τὸν **Γενικὸν Προβλεπτήν,** ἐν Κερκύρᾳ ἑδρεύοντα. Ὁ ἐν ἑκάστῃ νήσῳ **Προβλεπτὴς**; εἶχε παρ' αὐτῷ τὸ τοπικὸν Συμβούλιον ἑκάστης νήσου, ἀποτελούμενον ἐκ μελῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Σώματος τῶν Εὐγενῶν ὅπερ τὸ πρῶτον ἱδρύθη τὸ 1597 ἐκ τῶν ἐξεχουσῶν οἰκογενειῶν τῆς νήσου τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν **Χρυσῆν Βίβλον** τὸ περίφημον **«Λιμπρο ντ' Ὀρο».**

Τὸ Σῶμα τῶν Εὐγενῶν ἦτο ὁ πραγματικὸς κυβερνήτης καὶ ἤσκει ἁπάσας τὰς ἐξουσίας, ἐν αἷς καὶ τὴν δικαστικήν. Ἐπειδὴ δὲ ἕδρα αὐταρχικῶς, οἱ χωρικοὶ τῆς νήσου τὸ ἐμίσουν καὶ συνεχῶς ἐδημιουργοῦντο διαμάχαι, στάσεις, ἀκόμη καὶ σφαγαί. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἑνετικῆς κατοχῆς ἐφηρμόζετο τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον, συμπληρούμενον καὶ τροποποιούμενον διὰ τῶν Ἑνετικῶν θεσμίων, τῶν καλουμένων Statuta Veneta ἅτινα πάντα ἀπετέλεσαν ἐπίσημον συλλογὴν ἐκδιδομένην παρὰ τοῦ Ἑνετικοῦ Κράτους. Εἰδικῶς διὰ τὸ Ἀστικὸν Δικαιον τῆς Ἑπτανήσου ἐφηρμόζετο μιὰ συλλογὴ ὑπὸ τὸν τίτλον NovissimumStatutorum at venetarum Legum Volumen ἐκδοθεῖσα ἐν Βενετίᾳ τὸ ἔτος 1729 καὶ ἀφιερωμένη εἰς τὸν Δόγην Ἀλοΐσιον Μοντσενῖγον. Τῶν τοπικῶν νόμων τῆς Ἑπτανήσου ἐπίσημος συλλογὴ δὲν ὑπῆρχεν, ἀλλὰ μόνον μία ἰδιωτική, ἐκδοθεῖσα ἐν ἔτει 1837 παρὰ τοῦ Κερκυραίου νομομαθοῦς Ἰακώβου Ποϊάγου. Ἐδίκαζον οἱ Εἰρηνάρχαι (Signiori della pace) εἰς πρῶτον βαθμὸν βάσει τῆς Ἰονίου Πολιτικῆς Δικονομίας, κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἑνετικῆς τοιαύτης. Ὡς πρὸς τὸν ποινικὸν τομέα αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἦσαν αὐστηρόταται καὶ οἱ καταδικαζόμενοι ἐστιγματίζοντο δημοσίᾳ μὲ πρωτοτύπους ποινάς, ὡς ἡ διαπόμπευσις ἐπὶ ὄνου, ἡ κωπηλασία ἐπὶ μῆνας, ἡ ἀειφυγία κλπ. αἱ βαρύτερον δὲ τιμωρούμεναι πράξεις ἦσαν ἡ βλασφημία, ἡ συκοφαντικὴ δυσφήμισις ἡ ὁμοφυλοφιλία, ὡς καὶ τὰ ἀγορανομικὰ ἀδικήματα (τῶν παραβατῶν τὰ τρόφιμα κατέσχοντο καὶ διενέμοντο εἰς τοὺς πτωχούς).

Ἡ Ἑνετικὴ Κατοχὴ διήρκεσε μέ τινας ἐνδιαμέσους διακοπάς, ἐπὶ 500 περίπου ἔτη. Τὴν 10ην Αὐγούστου 1797 τὰ Κύθηρα κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν **Γάλλων,** ἀναπετασθείσης τῆς Γαλλικῆς σημαίας, χαρμοσύνως καὶ μετὰ μεγαλοπρεπείας. Τὰ συμβάντα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἰδοὺ πὼς περιγράφει ὁ Κυθήριος χρονικογράφος **Γρηγόριος Λογοθέτης** ἐφημέριος τοῦ ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Μυλοποτάμου:

«Ἦλθεν ἕνας Κομεσσάριος, Φραντζέζος ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο, λεγόμενος Βιτσέντζος Ρενόν, μὲ ἐξουσία ἀπὸ τὸν Γενεράλε τῶν Κορφῶν (=Κερκύρας) λεγόμενον Ἄγγελον Γεντίλη. Καὶ ἐρχόμενος ὁ Κομεσσάριος ἔκαμε προσταγὴν νὰ χαλαστῇ καὶ νὰ ἐξαλειφτῇ κάθε ἁρμὰ καὶ ρετράτο (=θυρεὸς καὶ σύμβολον) ὁποῦ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ Κάστρο εἰς τὰ σπίτια τῶν ἀρχόντων. Ὁμοίως ἔβαλε καὶ ἐκρέμασαν ἕνα σολντάτον (=στρατιώτην) μὲ μίαν βαρέαν καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα καὶ ἐτζάκισε τὸν Ἅγιον Μάρκον (=τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἑνετικοῦ Κράτους) ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν Καστρότοιχον τοῦ Βούργου καὶ ὅπου ἄλλοῦ ἦτον τέτοιο ἄρμα διὰ νὰ μὴ φαίνεται. Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν... ἐσυνάχθη πλῆθος ἀνθρώπων μὲ προσταγὴν τῆς νέας Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔστησαν εἰς τὸν φόρον (=Πλατεῖαν) τοῦ Ἐσταυρωμένου (ἤτοι τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἐν τῇ πόλει τῶν Κυθήρων) τὸ δένδρον τῆς Ἐλευθερίας, καίοντας εἰς τὴν φωτίαν τὴν ἰδίαν ὥραν τὰ πρεβελέκια χαρτιὰ τῶν Ἀρχόντων (=τοὺς δημοσίους τίτλους των). Ἐστείλαν εἰς τὸ Φρούριον ἄνθρωπον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπῆρε τὰ δείγματα (=τὰ διακριτικὰ τοῦ ἀξιώματος) ὁποῦ ἐφοροῦσεν ὁ Πρεβεδοῦρος (=Προβλεπτὴς—Διοικητὴς) ὡσὰν Ἡγεμὼν τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας καὶ τὰ ἐβρίψαν εἰς τὴν φωτίαν καὶ τὰ ἐκάψαν. Χορεύοντες δὲ ὅλοι οἱ Εὐγενεῖς τῆς νήσου, προεδρεύοντος τοῦ Ἐμμανουὴλ Καλούτζη ἔλεγον τοὺς στίχους τούτους: «Οἱ Γάλλοι μᾶς ἐλέγουν πῶς ἄρχοντες δὲν θέλου,ν ὅτι τὸ λίμπρο ντ' ὄρο τὸ ἔκαψαν εἰς τὸ φόρο (=Πλατεῖα).... Ἐστάθησαν εἰς δύο ἀράδες καὶ ἔβγαιναν ἕνας ἀπὸ τὴ μιὰ ἀράδα καὶ ἕνας ἀπὸ τὴν ἄλλην καὶ ἐμπαῖναν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐγίνοντο **Ἀδελφοποιητοί».** Ὁ ἱερεὺς ἐδιάβαζεν εἰς αὐτοὺς τὴν εὐχὴ τῆς ἀδελφοποιΐας. Καὶ ἔγιναν χαρὲς μεγάλες ἐκείνην τὴν ἡμέρα.

Ὁ νέος Γάλλος Διοικητὴς Βικέντιος Ἑνὸν διώρισε προσωρινὴν Κυβέρνησιν ἐκ 5 μελῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τέως

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

724

Ο νοῦς μου ἐγὼ ποὺ τραγουδῶ
δὲν εἶναι μὲ τὰ μένα
μόν' εἶναι στὰ θολὰ νερὰ
καὶ στ' ἀνακατωμένα.

725

Ποτὲς λεμόνι δίφορο
μὲ τὸ παλιὸ δὲν μοιάζει
ποτὲς ἐκεῖνος π' ἀγαπᾶ
μὲ τσ' ἄλλους δὲν ταιριάζει.

726

Ὅλο τὸν κόσμο γύρισα
πουνέντε καὶ λεβάντη
ἄλλο δὲν εἶδα πρόσωπο
νὰ λάμπει σὰν διαμάντι.

727

Βασιλικαπιδάκι μου
καλοκαιρνό μου φροῦτο
τέσσερα χρόνια σ' ἀγαπῶ
καὶ πέντε μὲ τὰ τοῦτο.

728

Φριγάδα μου τρικάταρτη
νάχα τὸ ριζικό σου
νάχα τὸν καπετάνιο σου
καὶ τὸ γραμματικό του.

729

Ἄχι καὶ πῶς νὰ σ' ἀρνηθῶ
ποὺ δὲν εὕρηκα τρόπο
γιατ' ἡ καρδιά μου σ' ἔκλεισε
στὸν πιὸ βαθύ της τόπο.

730

Βοτάνι εἶν' ἡ ἀγάπη μας
μαγευτικὸ τριφύλλι
ριζώνει μέσα στὴν καρδιὰ
κι' ἀνθεῖ στὰ δυὸ μας χείλη.

731

Θὲ νὰ σοῦ κάνω μαγικὰ
στὴ σκάφη ποὺ ζυμώνεις
νὰ παρατᾶς τὸ ζυμωτὸ
νὰ ρθῆς νὰ μ' ἀνταμώνεις.

732

Τοῦ Σολωμῶ τὰ μαγικὰ
μοῦ τᾶχεις κανωμένα
κι' ὅλο μπροστά μου σὲ θωρῶ
κι' ὅλο ρωτῶ γιὰ σένα.

733

Σοῦ στέρνω χαιρετίσματα
χιλιάδες τὴν ἡμέρα
μὲ τὰ πετούμενα πουλιὰ
ποὺ σκίζουν τὸν ἀγέρα.

734

Φωτιὰ ὁ ἥλιος ἔστειλε
νὰ κάψη τὸ κορμί σου
κι' αὐτὴ στεφάνι ἔγινε
χρυσὸ στὴν κεφαλή σου.

735

Ἀγαπημένο μου πουλὶ
πείσματα μὴ μοῦ κάνεις
ἔχω στενόχωρη καρδιὰ
πεθαίνω καὶ μὲ χάνεις.

(Λαογραφικὴ συλλογὴ τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Τύπου»)

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Προτοῦ συλλέξης τὸ καρπὸ
νὰ μὴν παινέσης τὸν καιρό.

♣

Τὸν παρακαλῶ τὸν Χάρο
νὰ χηρέψῃς νὰ σὲ πάρω

♣

Τρελλὸς μὲ τὴν τρελλάρα του.
γεμίζει τὴν κοιλάρα του.

♣

Κάλλιο πέντε καὶ στὸ χέρι
παρὰ δέκα κι' ἀκαρτέρει.

♣

Ὅσα ξέρει ὁ νοικοκύρης
δὲν τὰ ξέρει ὁ μουσαφίρης.

♣

Ὅποιος κρυφακούει
τὶς μπομπές του ἀκούει.

♣

Κάλλιο νὰ νογᾶς παρὰ νὰ φελᾶς.

♣

Μιὰ χαρὰ καὶ δυὸ λαχτάρες.

♣

Πλοῦτο μου, τὸ θέλημά μου.

♣

Τὸ περίσσο, τρώει τὸ ἴσο.

♣

Πρῶτος ὀχτρός, ὁ ἀπατός.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΓΙΑΤΙ;

Καθένας μέσα μου παλμὸς
καὶ μιὰ κριτυγὴ γιὰ τ' ἄδικο
ποὺ τὶς ἀνθρώπινες βουλὲς
στὸ νόμο του προστάζει.
Κι' ἀναρωτιέμαι τὸ γιατὶ
στῶν ὁδελφῶν τὰ πρόσωπα
τόνα τ' ἀχεῖλι νὰ γελᾶ
καὶ τ' ἄλλο νὰ στενάζῃ.

***

Σμίγουν καυμὸς καὶ συλλογὴ
λαχτάρα καὶ παράπονο
καὶ τὴν πικράδα τους χολὴ
στις φλέβες μου κυλᾶνε.
Πόσες παλάμες ὀρφανὲς
ἀπ' τ' ἄνεμος ποὺ πλάσανε
κι' ἀπ' τ' οὐρανοῦ τὴν ζεστασιὰ
π' ἀνώφελα ζητάνε.

***

Ποῦσαι θερμὴ παρηγοριὰ
συμπόνιας ἀσυνόρευτης
στ' ἀραξοβόλι σου κρατᾶς
δεμένα καρδιοχτύπια.
Ἴδιος ὁ κόρφος σου ζεστὸς
γιὰ τράτες μεγαλόπρεπες
καὶ γιὰ τ' ἀνήμπορου ψαρᾶ
τὰ ξεσκισμένα δίχτια.

Λίτσα Καβάκου — Στρατηγοῦ

Προνοητοῦ, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἵδρυσε τὸ Δημαρχεῖον Κυθήρων ἐκ 15 μελῶν, οὕς ἐπέλεξεν ἐκ τῶν εὐϋποληπτοτέρων πολιτῶν. Τότε τὰ Κύθησα ὑπήχθησαν εἰς τὸν νέον Νομὸν «Αἰγαίου Πελάγους» ἀποτελεσθέντα ἐκ τῶν νήσων Ζακύνθου, Κυθήρων, Στροφάδων καὶ Δραγομέστρου. ἐν τῇ νήσῳ δ' ὑπῆρχον πέντε διαμερίσματα—Διστρέτα,—τὸ ἕν τῇ πόλει Κυθήρων, τὸ δεύτερον ἐν Ποταμῷ τὸ τρίτον ἐν Μυλοποτάμῳ, τὸ τέταρτον ἐν Λειβαδίῳ καὶ τό πέμπτον ἐν Καστρισιανίκοις. Κατόπιν γενομένων παραπόνων τῶν κατοίκων τῆς νήσου, εἰδικῶς δὲ μεταβάντων εἰς Κέρκυραν τῶν ἱερέων Θεοδωρῆ Καρύδη καὶ Μανώλη Γλυτσοῦ, ὡς ἀναγράφεται εἰς τὸ Χρονικὸν τῆς 20)10)1797 τοῦ μνησθέντος Χρονικογράφου Γρηγ. Λογοθέτη, ὁ ὡς ἄνω Διοικητὴν Ρενὼν «ἔβαλε καὶ ἐκατέστησε Κριτάδες ὀνομάζοντάς τους Μονιτζιπάληδες Προβιζόριοι Κυθήρων (οἱ ὁποῖοι ἐξουσιάζουν καὶ ὁρίζουν τὸν τόπον μας». Οἱ διαδεχθέντες τοὺς Γάλλους **Ρωσσο-τοῦρκοι,** καταλαβόντες τὴν νῆσον τὴν 27ην Ὀκτωβρίου 1798 ἔδωσαν «ἄδειαν εἰς τοὺς πρωεστοὺς καὶ Κριτὰς εἰς ὅλα τὰ χωρία διὰ νὰ κρίνουν τὰς διαφορὰς τῶν ἀνθρώπων, ἕως νὰ κυριεύσουν καὶ τὰ ἐπίλοιπα νησιά», ὡς ἀναφέρει εἰς τὸ Χρονικὸν τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ ἐν λόγῳ ὡς ἄνω Χρονικογράφος. Οἱ κριταὶ δ' οὗτοι ἐδίκαζον τὰς ὑποθέσεις κατὰ συνοπτικὴν καὶ αὐθαίρετον διαδικασίαν, ἐν ὑπαίθρῳ «ὑπὸ τὴν Κουτσουπέαν». Ὁ ἄρχων Ἐμμανουὴλ Καλούτσης κατήρτισε Ὀργανισμὸν διοικήσεως καὶ διώρισε χωρικοὺς Δικαστάς. Δυνάμει τῆς συνθήκης Εἰρήνης ἐν Τιλσὶτ Ρωσσίας τῆς 8ης Ἰουλίου 1807 αἱ Ἰόνιοι νῆσοι παρεχωρήθησαν καὶ αὖθις εἰς τοὺς **Γάλλους.** Ἐν ἔτει 1809 κατελήφθησαν τὰ Κύθηρα παρὰ τῶν **Ἄγγλων** πλὴν ἡ Διοίκησις ἐγένετο παρὰ τῶν ἰδίων της Ἀρχόντων καὶ τῶν Νόμων, τοῦ Ἄγγλου Διοικητοῦ «ἐπιστατοῦντος εἰς τὰ περὶ ἡσυχίας καὶ εὐταξίας αὐτῆς», καθ' ἃ ἀναφέρει εἰς τὴν Ἱστορίαν περὶ Κυθήρων ὁ Ἰωάννης Μικέλης. Ληξάσης τῆς «Προστασίας» τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῆς 14ης Νοεμβρίου 1863, ἐξηκολούθησεν ἡ Κατοχὴ μέχρι τῆς 21ης Μαΐου 1864 ὅτε ἐπριγματοποιήθη ἡ Ἕνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρός, Ἑλλάδος. Ὁ ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ ἰσχύων **Ἰόνιος Ἀστικὸς Κῶδιξ,** συνταγεὶς βάσει τοῦ Κώδικος τῶν δύο Σικελιῶν (ὅστις οὗτος ἦτο πληρεστέρα ἐπεξεργασία τοῦ Γαλλικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος 1807) ἐψηφίσθη παρὰ τοῦ Ἰονίου Κοινοβουλίου τὴν 24ην Φεβρουαρίου 184[illegible] καὶ ἐτέθη ἐν ἰσχύει τὴν 1)12 Μαΐου 1841. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κῶδιξ οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ διαφόρων Πράξεων τοῦ Ἰονίου Κοινοβουλίου. Δυνάμει τοῦ Νόμου P.N. ἔτους 1866 ὁ Κῶδιξ οὗτος ἴσχυσε καὶ μετὰ τὴν Ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται δὲν κατηργοῦντο διατάξεις αὐτοῦ διὰ τῶν νεωτέρων Ἑλληνικῶν Νομων. Τέλος διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νέου **Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος,** κυρωθέντος διὰ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 225 ἔτους 1940, ἰσχύοντος δὲ ἀπὸ τῆς 3ης Φεβρουαρίου 194[illegible] καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, κατηργήθη ἐν τῷ συνόλῳ του ὁ Ἰόνιος Ἀστικὸς Κῶδιξ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ι. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

«Θρῆνος ψυχῆς» σὲ μάρμαρο. Ἔργον Ἐμμανουὴλ Καβάκου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Παν. Γ. Σουρῆν Ποταμὸν

Μὲ τὴ λέξι «χῶρο» ἐννοοῦμε κάτι, μέσα στὸ ὁποῖο «χωρεῖ» κάτι ἄλλο. Δηλ. τὸν θεωροῦμε «θέσι» καὶ σὰν τέτοιο, τὸν ἀποκρούομε.

Ὁ χῶρος ὅμως σὰν «κενὸ» σὰν «τίποτα» μὲ ἀναγκαιότητα διαφορετικὴ ἀπ' τὴ «θέσι,» εἶναι σχετικὰ ὑπαρκτός. Καὶ σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ «σημεῖο» βρίσκεται τὸ πιὸ βαθύ, τὸ πιὸ κρυφὸ μυστήριο τοῦ Εἶναι.

Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ «σημεῖο» συμπλέκεται τὸ προσδιορισμένο μὲ τὸ ἀπροσδιόριστο. Ἡ «ἀπροσδιοριστία» ποὺ συναντᾶ ἡ ἐπιστήμη, ἐκεῖ παρουσιάζεται.

Τεκμαίρεται λοιπόν, μιὰ καὶ ἀπὸ τὸ «μικρὸ» πηγάζει τὸ «μεγάλο», ὅτι τὰ πάντα εἶναι, «πραγμάτωσι» τοῦ «μηδενός». Τὸ «σημεῖο» ἀκριβῶς αὐτὸ εἶναι ἀπόλυτο καὶ σχετικό, σὲ «ποσοστὸ» τῆς ὕπαρξης καὶ τῆς ἀνυπαρξίας. Εἶναι τὸ «κινοῦν ἀκίνητον» τοῦ Ἀριστοτέλη.

Ὁ Σωκράτης, ἔλεγε, παρὰ τὶς ὁποιεσδήποτε μεταβολὲς ποὺ ὑφίσταται μένει πάντα, Σωκράτης.

Ἄρα, μέσα στὸ μεταβλητό, ὑπάρχει κάτι τὸ ἀμετάβλητο. Ἡ παρὰ λίγο ὑπεράνθρωπη ἐκείνη διάνοια, διαισθάνθηκε τὴν πεμπτουσία τῆς πρώτης καὶ τελευταίας ὑφῆς τοῦ Παντός.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ (κατὰ ποσοστὸ) «ἀντιῦλη» δηλ. ἡ μὴ ὕλη, καὶ ὄχι ἐκείνη γιὰ τὴν ὁποία μιλοῦν καὶ ποὺ δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπὸ ὕλη σὲ ἀντιφατικοὺς ἀνάμεσά της συνδυασμούς, γιὰ ἰσορροπία τοῦ κόσμου (ἀντισωματίδια τοῦ Dirac). Ἂς μὴν ξεχνᾶμε, πὼς μόλις τελευταία ξένος ἐπιστήμονας ἀρνιέται κατηγορηματικὰ τῆς «ἀντιῦλης» τὴν ὕπαρξι. Καὶ αὐτό, δὲν εἶναι καθόλου τὸ μοναδικὸ σημεῖο διαφωνίας ἀνάμεσα στοὺς εἰδικούς.

Τὸ μηδὲν σὲ κάποιαν ὑπόστασι, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ γίνεναι ἀντιληπτὸ μονάχα μὲ «νόθα» σκέψι κατὰ τὸν Πλάτωνα, ὅπως τὸ ξανάπαμε.

Δηλ. μὲ τὴν πνευματικὴ λειτουργία ἐκείνη ποὺ συνιστᾶ συνδυασμὸ λογικοῦ καὶ ἄλογου, (ἀλογικοῦ ἂν τὸ θέλετε) μὰ ὄχι παράλογου.

Γι' αὐτὸ καὶ τὴν ὀνομάσαμε διαλογική, κατὰ τὴν ὁποία τὸ δέντρο π.χ. εἶναι καὶ δὲν εἶναι αὐτό, σὰν σύνολο ἀνομοιογενές. Ἡ εἰκόνα του εἶναι μιὰ ἐπιφάνεια ποὺ τὴν ἀποδίνει μιὰ σχηματοποιημένη λογικὴ ἀπὸ ἀναγκαιότητα βίου, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὴ σχηματοποιημένη γλῶσσα. Τὸ «πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος» ἀντανακλᾶ τὴν ἐκτίμησι τοῦ κόσμου, σύμφωνα μὲ τὰ μέτρα τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσο γιὰ τὸ ἄπειρο μικρόκοσμου, μακρόκοσμου, κίνησης καὶ χρόνου ποὺ ρωτᾶτε, ἀπαντᾶμε :

Τὸ πιὸ μικρὸ κομμάτι ὕλης (ὑπομονάδα) εἶναι λειψὸ ἀπ' τὴ φύσι του, στὴν ἴδια λειψὴν ὑπομονάδα τοῦ χρόνου. Ἄρα σταματᾶ, τελειώνει, καὶ δὲν τελειώνει ὁ μικρόκοσμος ἐκεῖ.

Ἔτσι καὶ στὸ σύνολο τοῦ πιὸ μεγάλου ἀριθμοῦ Γαλαξιῶν ποὺ ἀνακαλύψαμε καὶ ὅσων ἄλλων μποροῦμε νὰ φανταστοῦμε καὶ σὲ ἀπόστασι δισεκατομμυρίων, τρισεκατομμυρίων κ.λ.π. κ.λ.π. ἐτῶν φωτός, σταματᾶ. τελειώνει καὶ δὲν τελειώνει ὁ μακρόκοσμος ἐκεῖ.

Τὸ αὐτό, ἔχομε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὸ χρόνο, τοῦ ὁποίου ἡ μεγίστη δυνατὴ (παλμικὴ—ἀλμιτική) ταχύτητα, συμπέφτει ἀναγκαστικά, μὲ τὴν ἀκινησία περίπου. Ἄρα, σταματᾶ, τελειώνει καὶ δὲν τελειώνει ὁ χρόνος ἐκεῖ.

Ἀπ' ὅλ' αὐτὰ βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ Σύμπαν εἶναι γενικὰ καὶ εἰδικὰ πεπερασμένο καὶ ἀπεριόριστο.

Ἔτσι, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος του, ἡ ἄκρη του κι' ἡ μέση του, σὲ ὁποιοδήποτε τόπο καὶ χρόνο, βρίσκεται παντοῦ καὶ πουθενά.

Ἔτσι μονάχα μπορεῖ νὰ ὑπάρχει αἰώνια καὶ νὰ ἐπεκτείνεται χωρὶς τελειωμό. Καὶ ἀπ' αὐτὸ ἐξηγεῖται γιατὶ ἕνα στοιχεῖο ἀλλάζει αἰώνια καὶ εἶναι τὸ ἴδιο αἰώνια.

Ἡ βαθειὰ συνείδησι τῶν θέσεων αὐτῶν, ἀπαλύνει ὡς ἕνα βαθμό, τὸ «ὑπαρξιακὸ» ἄγχος τῆς ἐποχῆς μας.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμε.

Φ. Κάβος

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ἡ θυσία εἶναι χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ποὺ πρόσφερε ὁλοκαυτώματα γιὰ τὴ σωτηρία καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς πατρίδος.

Ν. Καζάζης

●

Ἡ ἰδέα τῆς θυσίας εἶναι ὑψηλὴ καὶ ἱερὴ ἰδέα· λαὸς προθυμος νὰ θυσιαστεῖ γιὰ τὰ δίκαια καὶ νὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος του εἶναι λαὸς ποὺ ποτὲ δὲν πεθαίνει.

Ν. Καζάζης

●

Μποροῦμε νὰ προσφέρωμε πολλὰ γιὰ τὰ μεγάλα πράγματα νὰ κάνουμε ὅμως θυσίες γιὰ τὰ μικρὰ εἶναι κάτι ποὺ συναντιέται σπάνια.

Γκαῖτε

●

Οἱ ἀρετές μας εἶναι ἀκριβώτερες ὅταν ἔχομε ὑποφέρει πολὺ γι' αὐτές. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰ παιδιά μας. Κάθε βαθειὰ ἀφοσίωσι ἀπαιτεῖ κάποια θυσία.

Βαουβάναργκους

ΓΙΑ ΤΟΝ «ΤΟΥΡΙΣΜΟ» ΜΑΣ

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ δέσιμο

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

Χρήστου Δάγλαρη : «Ἄθροισμα Ζωῆς»
Λίτσας Καβάκου—Στρατηγοῦ : «Παλμοί»

Ὁ Χρῆστος Δάγλαρης παρουσιάζει τὴ συλλογὴ «Ἄθροισμα Ζωῆς» ἀπὸ 25 ποιήματα καὶ ἀπ' αὐτά, 23 σὲ λέφτερο στίχο καὶ 2 σὲ μετρικό. Τὸ ξώφυλο ἁπλὸ καὶ σοβαρό, ἡ κατάταξι τῆς ὕλης μελειημένη. Ἡ γλῶσσα του στρωτή, μὰ καὶ σὰν «πεζοτράγουδο». Κοὶ αὐτὸ γιατὶ τὰ σύμβολά του (εὐτυχῶς χωρὶς παρατράβηγμα) εἶναι μᾶλλον ἐγκεφαλικά. Προκαλοῦν τὴ σκέψι, πιὸ πολὺ ἀπ' τὸ αἴσθημα.

Δείχνει ὅμως μιὰν ἔφεσι πρὸς τὴν ποίησι τοῦ μέλλοντος, ποὺ θὰ εἶναι ὁ ἁπλὸς λυρικὸς λόγος.

Δὲν ἐναρμονίζει πάντα περιεχόμενο καὶ μορφή, μὰ τὸ βάθος του ὑπολογίσιμο καὶ φωτεινό.

Στοιχεῖο πλατιὰ κοινωνικό, ἀκολουθεῖ τὴν ἠθικοπλαστικὴ καὶ διδακτικὴ σχολὴ τοῦ Καβάφη.

Σίγουρα ἔχει δρόμο μπροστά του ἀνοιχτό, μὰ πρέπει νὰ πετάξει ἀπὸ μέσα του τὸν πεσσιμισμό, ποὺ φανερώνεται σὲ κάθε του ποίημα.

Τὸ κλάμα εἶναι ψεύτικη παρηγοριὰ καὶ ἡ ζωὴ διεκδικεῖ δέξοδο ἀντρίκια.

●

Ἡ Λίτσα Καβάκου—Στρατηγοῦ μὲ τὴ συλλογή της «Παλμοί» ἀπασχόλησε ὀρκετὲς ἀλληλοσυγκρουόμενες κριτικὲς ἀθηναϊκῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Πρόσφατα δὲ ἀσχολήθηκε μ' αὐτὴν καὶ ὁ διαλεχτὸς λογοτέχνης μας Τάκης Μῶμος, 34 τὰ ποιήματα της, ὅλα παραδοσιακά. ἑξὸν ἀπὸ ἕνα.

Τὰ περισσότερα ἔχουν καταχωρηθῆ στὴν ἐφημερίδα μας, ἔχουν ἀναλυθῆ ἀρκετὰ καὶ γι' αὐτὸ δὲν θὰ ποῦμε πολλά.

Μὲ τὴ Λίτσα ὅμως συμβαίνει καὶ τοῦτο : μερικοὶ ἀμφιβητοῦν τὴ λογοτεχνικὴ γνησιότητά της λόγῳ...περιβάλλοντος.

Ἀνίκανο νὰ προσφέρουν κάτι στὸ σύνολο προστατεύουν ν' ἀποσπάσουν ὅτι μποροῦν, χωρὶς νὰ τοὺς ρωτάει κανείς, τί κατεβάζ' ἡ κούτρα τους.

Ὁ δημιουργὸς γράφει γιὰ τὸν ἁπλό, τὸ μεγάλο λαὸ ποὺ κάνει τὸ ἔργο του βίωμα χωρὶς νὰ κατατρίβεται μὲ τέτοιες μικρότητες.

Ἡ Λίτσα θὰ τραβήξη τὸ δρόμο της ἂς προσέξη ὅμως κι' αὐτὴ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπ' τὸν πεσσιμισμό της, ποὺ εἶναι τροχοπέδη στὸν πηγαῖο λυρισμό της.

Καταχωροῦμε τὸ ποίημά της «Κοχύλι».

«Εἶμαι, δὲν εἶμ' ἐγὼ νεκρὸ
μὲ τὸ γραμμένο σῶμα.
μὲ τῆς στεριᾶς, τῆς θάλασσας
καὶ τ' οὐρανοῦ τὸ χρῶμα».

***

Πέθαν' ἡ πρώτη μου ψυχὴ
κι' ἀποχτησα μιὰν ἄλλη,
πλατιὰ σὰν τὸν πολὺ καιρὸ
σὰν θάλασσα μεγάλη.

***

Σὰν φιλντισένιο κρούσταλλο
σ' ὠκεανὸ χρωμάτου,
ποὺ καθρεφτίζει τὸ ντουνιὰ
στὸ γοργοπέρασμά του.

***

Ἔτσι τὶς ὧρες ἀπερνῶ
σ' αἰωνιότη θεία,
καὶ σ' ἕναν κόσμο ἀλωνιτὸ
ποὺ κλεῖ τὴν ἁρμονία.

●

Δὲν θὰ παραλλείψωμε ν' ἀναφέρωμε καὶ «Τὸ Γεφύρι» τοῦ ποιητὴ Διον. Κουλεντιανοῦ ποὺ σήμερα δὲν κρίνομε, μὰ τὸ ἐγκρίνομε.

Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ξεχωρίσωμε σήμερα τὸν καλύτερο ἀπ' τοὺς ποιητές μας. Ὁ χρόνος θὰ τὸ δείξη.

Χαιρετίζομε ὅμως θερμὰ τὴν προσπάθειά τους σὰν τὴν πιὸ εὐγενικὴν ἐπιδίωξι τῆς ζωῆς καὶ μὲ τὴ διαπίστωσι πῶς τὸ κατ' ἐξοχὴν νησὶ τῆς Ἀφροδίτης, δὲν ὑστερεῖ στὴ λατρεία τοῦ ὡραίου στὴν ἐποχή μας τούτη ποὺ σκοτώνει τὸ συναίσθημα ὁ ρυθμὸς τῆς μηχανῆς.

Ἀλλ' ἂν δὲν μποροῦμε νὰ ξεχωρίσωμε τὸν καλύτερο ποιητή μας μποροῦμε νὰ ξεχωρίσωμε τὸν καλύτερο πεζογράφο μας τῆς τελευταίας 5ετίας (ἂν ὄχι 10ετίας) χωρὶς νὰ τοῦ ἀρνηθοῦμε τὸ αἴσθημα, τὸν ἀρχιτέκτονα Μίμη Ζαγλανίκη μὲ τὸ συναρπαστικὸ βιβλίο του «Παλιόχωρα».

●

Ἂς προσέξουν ὅμως οἱ λογοτέχνες μας.

Δὲν φτάνει ὁ στίχος νὰ ντι μοντέρνος δηλ. «λέφτερος» σὲ περιεχόμενο καὶ μορφὴ γιὰ νὰναι καὶ ποιητικός. Ἡ ἀσυδοσία τῆς τέχνης ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἀσχήμια, ὅπως ἡ ἀσυδοσία τῆς ζωῆς, πρὸς τὸ ἔγκλημα.

Οὔτε βέβαια καὶ νὰ στηρίζεται περισσότερο ἀπ' ὅσο πρέπει στὸ παρελθόν. Ὁ παραδοσιακὸς στίχος μὲ τὰ «χρυσὰ δεσμά» του κλείνει πρωτογονισμὸ ὑποτάσσοντας τὸ περιεχόμενο στὴ μορφή, ποὺ καταλήγει σήμερα στὴ δυσαρμονία τους. Ὁ «λέφτερος» πάλι, δὲν φαίνεται ἀντάξιος διάδοχός του.

Ἐνέχει ρυθμὸ ἑρμαφρόδιτο, ἀνασφαλὲς καταφύγιο στὴν τάση τῆς φυγῆς ἀπ' τὴν κοινοτυπία.

Φυσικὰ ὅταν τὸ ἔργο εἶναι καλὸ ἡ μορφὴ ἔρχεται δεύτερη, αὐξομειώνει ὅμως τὴν ἔμφασί του.

Τὸ ὕφος τοῦ «λέφτερου» ὁδηγεῖ σ' ἐγκοπὲς τοῦ λόγου αὐθαίρετες, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ νοήματά του.

Π.χ. «Ἔχω γυαλιὰ ἀπὸ πέτρα, καὶ μὲ λένε Πέτρο».

Δηλ. βλέπω στέρεα, σωστά, καθαρά, γιατὶ ἔχω ἀντίστοιχες ἀρχὲς καὶ πεποιθήσεις.

Καὶ τοῦτο : «Ὁ ἥλιος τὰ μεσάνυχτα τριγυρίζει στό κρεβάτι σου καὶ σὲ φωτίζει καὶ σὲ θερμαίνει».

Ἐννοεῖ βέβαια τὸν ἥλιο, τῆς φωτισμένης; σκέψης.

Κάτι παρόμοιο κάνει καὶ ὁ ζωγράφος ποὺ κοτσάρει τὸ μάτι στὸν...ἀστράγαλο.

Ἐδῶ το σύμβολο, σκοτώνει τὸ πρότυπο. Καὶ ὑπεράντασι τοῦ μέρους σὲ βάρος τοῦ συνόλου, εἶναι παραμόρφωσι καὶ ὄχι μόρφωσι τέχνης.

Ξέρομε πὼ σύγχρονοι ἐπαναστατικοὶ κοινωνικοὶ μεταρρυθμιστὲς ὑποστηρίζουν τὸ «λέφτερο» στίχο καὶ τὴ «λέφτερη» δηλ. τὴν ἀδέσμευτη τούτη σκιψι σὰν ἀντίλαλο τῆς ἀέναης κίνησις, δηλ. τῆς ροῆς τῶν κοινωνικῶν φαινομένων. Καὶ ἡ κίνησι κουβαλεῖ μαζί της τὴ λογικὴ ἀκαθοσιότια. Ὅμοια καὶ ἡ γλῶσσα (ὅπως καὶ ἡ πράξι) τοῦ ἰρελλοῦ, ἔχει τη δική της λογική, δίχως ρια.

Ἂς δοῦμε λοιπὸν τὸ χαρακτῆρα τῆς περιβόητης ρύθμ «πορείας» ἀναλύοντος πρόχειρα, τὸ ἀνθρώπινο βάδισμο.

Ὅταν σηκωθεῖ τὸ ἕνα πόδι γιὰ νὰ πάει μπροστά, ὁλόκληρο τὸ σῶμα κινοῦμενο, στηρίζεται σὲ πισω του πόδι, ποὺ πατεῖ σὲ στέρεο ἔδαφος. Δηλ. μεταφορικά, στὴν παράδοσι, στὴν ἱστορία, στὸ κεκτημένο, στὸ γνωστό, στὸ ἀφομοιωμένο. Στὴν τέχνη, ὅπως καὶ στὴν ἐπιστήμη καὶ στὴ φιλοσοφία, μὰ καὶ στὴν πρακτικὴ ἀκέμη ζωή. τὰ σύμβολα πρέπει νὰ ἔχουν λογικὸ συνειρμὸ μὲ τὰ πρότυπα. Αὐτὸς εἶναι τῆς Ἀριάδνης ὁ μῖτος γιὰ τὸ μέσο ἀναγνώστη, θεατή, ἀκροατὴ καὶ δράστη. Ἀλλοιώτικα ξεφεύγουν ἀπὸ οὐμβολα καὶ γίνονται σκοτάδια. Τὸ ἀκαθόριστο, στὴν ἀπόλυτη ὑφή του ὁδηγεῖ στο ἄμορφο, γιὰ νὰ καταλήξει στὸ δύσφορφο.

Στὸν καιρό μας ἡ ζωὴ ἔσπασε βιαστικὰ τὰ καλούπια τῆς τέχνης ὅπως καὶ τὰ δικά της, ἀκολουθώντας ἀλαφιασμένα τὴ μηχανὴ στὸν ἀφηνιασμένο ρυθμό της ποὺ δὲν τῆς ἀφίνει καιρὸ νὰ φτιάξη καινούργια σὲ στέρεη βάσι.

Μοιραῖα λοιπὸν γιὰ νὰ σταθῆ μιὰ μέρα στὰ πόδια της θὰ κάνει τὴν ἴδια τὴν πεζότητα τέχνη καὶ ὄχι τὴν τέχνη πεζότητα, ὅπως κάνει σήμερα.

Καὶ ἂς πάρωμε, τὴν τέχνη τοῦ λόγου. Πιὸ πεζὴ ἀπ' τὴν ἁπλὴ ὁμιλία, δὲν γίνεται. Θὰ στηριχτεῖ στὴν ἁπλότητά της, θὰ τῆς ἀφαιρέση ὁλότελα τὴν πεζότητα καὶ θὰ τὴν μορφοποιήσει αἰσθητικά. Τὸ δὲ περιεχόμενο θὰ εἶναι συνισταμένη ἀριστοτεχνική, παρελθόντος, παρόντος καὶ μέλλοντος. Πιὸς ἀρνιέται ποίησι στῆς Βιλιτὼς τὰ λόγια : «Ὦ, νύχτα, ἡ φωνὴ σου εἶναι ὁ ἀχὸς τῆς θάλασσας, ἢ ἡ σιωπὴ τῆς πεδιάδας ;» ἢ στὰ λόγια τοῦ Δαυΐδ : «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται».

Ἄλλη διέξοδος δὲν ὑπάρχει, κι' οὔτε μπορεῖ νὰ ἐφευρεθῆ. Ἡ ὁμορφιὰ δὲν κατασκευάζεται, ἀλλὰ δημιουργεῖται. Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως εἶναι πολὺ δύσκολη μιὰ τέτοια ἐξέλιξι, γιατὶ ἡ αἰσθητικὴ διαμόρφωσι τῆς σημερινῆς γενεᾶς παραπαίει τὰ μέγιστα καὶ σὰν τὸ ναυαγὸ χαροπαλεύει στὰ τυφλά, νὰ σταθεῖ, νὰ κρατηθεῖ ἀπό κάπου...

Γιὰ τοῦτο οἱ λοχοτέχνες μας ἂς ἐκφράζονται ὅπως μποροῦν καλύτερα, μ' ἐπίγνωσι ὅμως τοῦ ρόλου τῆς κάθε μορφῆς. Ὅσο γιὰ τὸ περιεχόμενο, τὸ ὡραῖο, ἀλλοιῶς τὸ βλέπει ὁ ἕνας κι' ἀλλοιῶς ὁ ἄλλος· ὑπάρχει ὅμως ἐκεῖνο καὶ ἀνεξάρτητα ἀπ' τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο χτυπᾶ στὸ κάθε μάτι, σὰν ἔμμεση ἀπήχησι τῆς παγκόσμιας ἁρμονίας, ἀπ' τὸ ἄπειρα μικρό, ὡς τὸ ἄπειρα μεγάλο. Καὶ ὅσο πιὸ καλὰ ἐναρμονίζεται μαζί του κανείς, τόσο πιὸ βαθειὰ τὸ νοιώθει, τόσο πιὸ καλὰ τὸ ζεῖ, τόσο πιὸ σωστὰ τὸ βλέπει. Τὸ ὡραῖο εἶναι ἀντικειμενικό. τὸ δὲ ὑποκείμενο, συμμετέχει στὸ ἀντικείμενο.

Ἂς προσπαθοῦν λοιπὸν οἱ λίγοι δημιουργοί μας νὰ συντονίζονται ὅσο μποροῦν καλύτερα μαζί του, γιὰ νὰ κάνουν τοὺς πολλοὺς, κοινωνοὺς τῶν ἀνεκτίμητων καὶ θείων παλμῶν του. Ἔτσι θὰ ἀνεβάζουν τὸ πνευματικὸ καὶ ψυχικό τους ἐπίπεδο σ' ἀνώτερη σφαῖρα, σὰν βάσι γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὸν πολιτισμό τους.

Φ. ΚΑΒΟΣ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

Δημοκράτες καὶ ὄχι ὀχλοκράτες

Τὴν 30)6)66 ἐπεχειρήθη παρ' ὑπαλλήλων τῆς Δ.Ε.Η. μεταφορὰ τῆς «ἠλεκτρικῆς» Ποταμοῦ εἰς Χώραν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως ἀπέζων οἰκογένειαι προσδίδουσαι ζωὴν εἰς τὸν τόπον, οἱ κάτοικοι ἀντέδρασαν ἐντόνως (καὶ ἀφοῦ προηγούμεναι ἐνέργειαί των δὲν ἐτελεσφόρησαν) ἀπεκλείσθησαν δὲ ἐπεισόδια, χάρις εἰς τὴν ψυχραιμίαν τῶν ἁρμοδίων.

Τὴν κατάστασιν ἐξετράχυνε ἡ ἀπαράδεκτος συμπεριφορὰ Κυθηρίου ἀτυχῶς ὑπαλλήλου τῆς Δ.Ε.Η., ὁ ὁποῖος κατειρωνεύθη τὴν ἀγανάκτησιν τῶν κατοίκων δηλώσας:

«Ὡραῖα μαζευτήκατε ἐδῶ, τώρα θὰ σᾶς βάλωμε τὸ πὶκ - ἄπ νὰ χορέψετε».

Οὔτε Κάφροι νὰ ἦσαν οἱ Ποταμῖτες...

Τὸ πρᾶγμα ἔφθασε μέχρι τῶν στηλῶν συναδέλφου, ἡ ὁποία πρὸς ἐκτόνωσιν τῆς ἐντυπώσεως ἐκ τοῦ σάλου, διεκήρυξεν ὅτι ἐξηγέρθησαν μερικοί, τοὺς ὁποίους οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ἀπεκάλεσεν ὀχλοκράτες.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ συντάξας τὸ σχόλιον, δὲν ἐγνώριζε κἂν τὴν πλήρη σημασίαν τοῦ ὅρου. Ἐν πάσει περιπτώσει ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ἐκ πείρας ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Ποταμοῦ παρὰ τὴν γνωστὴν φιλονομίαν των, ἐκ παραδόσεως διακατέχονται ἀπὸ δημοκρατικὴν πνοὴν φιλελευθερισμοῦ, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλους κατοίκους τῆς νήσου. Τοῦτο δέ, (προσέξετε) ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεώς των. Κλασσικὸν παράδειγμα (καὶ ὄχι βεβαίως μοναδικὸν) ἀποτελεῖ ὁ κ. Τάσσος Τσιγγούνης, ὅστις πλειστάκις εἰς τὸ παρελθὸν ὤρθωσε τὸ ἀνάστημά του ὑπὲρ τοῦ Ποταμοῦ ἐνίοτε δὲ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του καὶ συνεχίζει ἤδη τὴν δρᾶσιν του.

Τέλος, δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ προχωρήσωμεν εἰς λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν ἐπὶ τοῦ ἀκανθώδους θέματος τῆς «ἠλεκτρικῆς» Ποταμοῦ, διὰ νὰ μὴν ὀξύνωμεν ἔτι πλέον τὰ πάθη.

Ὑπογραμμίζομεν μόνον τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ ἐν λόγῳ κάτοικοι οὐδεμίαν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ «σοφὰς» δημοσιογραφικὰς συμβουλὰς νομιμοφροσύνης, διαθέττουν δὲ τὸ σθένος νὰ ὑπερασπίζουν τὰ δίκαιά των εἰς κρισίμους στιγμὰς ἐπιβιώσεως ὡς ἡ ἀνωτέρω, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέγραψαν σελίδα λαμπρὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ποταμοῦ.

Διὰ τὴν Δ.Ε.Η.

Ἡ τάσις τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὰ Κύθηρα τυγχάνει λίαν αἰσθητῶς μειωμένη μέχρι σημείου κακῆς λειτουργίας τῶν μηχανῶν, παρακωλύουσα τὴν ὁμαλὴν ἐργασίαν τῶν βιοτεχνῶν. Καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἀκόμη καθίσταται δύσκολος κατὰ περιπτώσεις, ἐνῶ τὰ συμβόλαια μὲ τοὺς καταναλωτὰς ὑπεγράφησαν διὰ τάσιν 220 V.

Ἐπίσης παρὰ τὸν ἀπὸ ραδιοφώνου ἐξαγγελθέντα προγραμματισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν δικτύων χαμηλῆς τάσεως κατὰ τὸ 1966, οὐδὲν ἐπραγματοποιήθη.

Παρακαλοῦμεν τὴν Δ.Ε.Η. ὅπως ἀπαντήσῃ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐρωτημάτων αὐτῶν.

Διὰ τὸ Ὑπουργ. Παιδείας

«Κακὴ πληγὴ» κατήντησεν ἡ ἀπὸ πολλοῦ χρονίζουσα ἔλλειψις καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου Κυθήρων.

Καὶ παρὰ τὰς μεγάλας προσπαθείας ποὺ κατέβαλον πλειστάκις οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὸ κακὸν δὲν θεραπεύεται, καὶ ἀποβαίνει εἰς βάρος τοῦ μαθητικοῦ προσωπικοῦ, μὲ ἀνυπολογίστους συνεπείας διὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ. Ἐλάχιστοι καθηγηταὶ παραδίδουν σήμερον, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσπασθέντων εἶναι τετραπλάσιος. Ἐπὶ πλέον δὲν ὑπάρχει καθηγητὴς ξένης γλώσσης, ἡ δὲ ἀγανάκτησις γονέων καὶ κηδεμόνων ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Διὰ τίνα λόγον δὲν ἐφαρμόζεται τὸ δικαιότατον καὶ κατ' ἐπανάληψιν ὑποδειχθὲν μέτρον, ὅπως οἱ νεοδιοριζόμενοι καθηγηταὶ ὑπηρετοῦν ὑποχρεωτικῶς εἰς ἀπομεμακρυσμένα γυμνάσια, δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα; Εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ τύχωμεν ἀπαντήσεως παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Σῖτον καὶ ὄχι ἄλευρον

Ὁ σῖτος τῶν κρατικῶν ἀποθεμάτων μετατρέπεται εἰς ἄλευρον καὶ στέλλεται εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Συνέπειαι τοῦ ἀστόχου τούτου μέτρου τυγχάνουν ἡ μέχρις ἀκαταλληλότητος ἀλλοίωσις τοῦ ἀλεύρου ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, ἡ μείωσις τοῦ εἰς ἄλευρον μερίσματος κατ' ἄτομον, ἡ ἀποστέρησις τοῦ ὑποπροϊόντος ἀπὸ τοὺς δικαιούχους, ἡ καταδίκη τῶν ἐπαρχιακῶν ἀλευρομύλων εἰς μαρασμὸν καὶ ἡ στέρησις ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀλευρομύλων. Δι' ὄνομα Θεοῦ, δὲν ὑπάρχει ἕνας ἁρμόδιος νὰ κινηθῇ ἀποτελεσματικῶς διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἀποκαρδιωτικῆς αὐτῆς καταστάσεως;

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

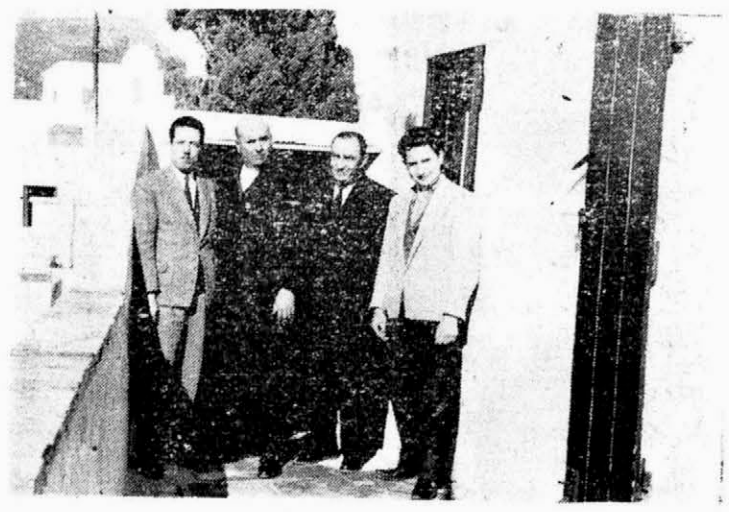

Διερμηνεύοντες τὴν συμπάθειαν πολλῶν ἀναγνωστῶν μας πρὸς τοὺς ἀνωτέρω κρατικοὺς ὑπαλλήλους εἰς Χώραν διὰ τὴν προσήνειαν, κατανόησιν καὶ πλείστας ἐκδουλεύσεις των πρὸς τοὺς συμπολίτας εἰς τὸν κύκλον τῆς ἁρμοδιότητός των, προβαίνομεν εἰς παραδειγματικὴν προβολήν των (τῇ αἰτήσει μας) καὶ εἰς ἔνδειξιν ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης. Διακρίνονται: Σοφοκλῆς Καλούτσης διευθυντὴς τοῦ Πρακτορείου Τραπέζης Ἑλλάδος ἐπὶ 15ετίαν (καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν), Ἐμμανουὴλ Χαρις ἐσχάτως προαχθεὶς εἰς εἰσηγητὴν καὶ διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Ταμείου Κυθήρων, Παναγιώτης Καντιῶτος διαχειριστὴς καὶ Σπυρίδων Καντιῶτος βοηθὸς Ταμείου Κυθήρων

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΠΕΝΘΗ

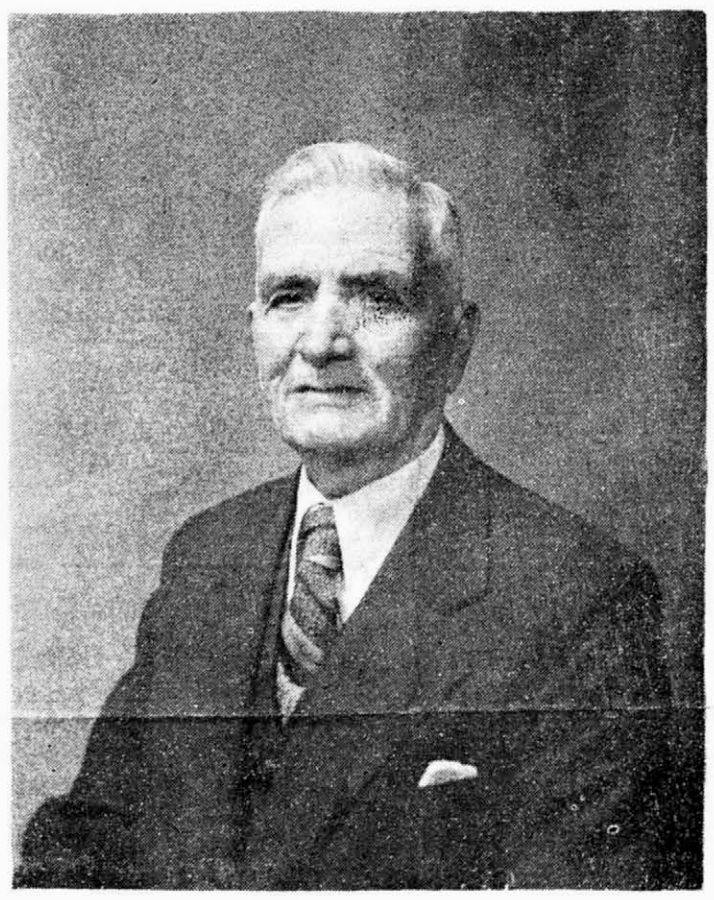

Ὁ ἐκλιπὼν λαογράφος Κυθήρων Ἰωάννης Π. Κασιμάτης

Πνευματικὴ ἀπώλεια

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΟΥ

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκλεκτὸς λαογράφος Κυθήρων συγγραφεύς καὶ συνταξιοῦχος δημοδιδάσκαλος Ἰωάννης Π. Κασμάτης ἐκ Λειβαδίου, ἡλικίας 90 ἐτῶν.

Ἐτάφη εἰς τὸ Α΄ νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν καὶ πλῆθος στεφάνων κατετέθη ἐπὶ τῆς σοροῦ του. Ἐπικήδειον ἀπήγγειλεν ὁ ἱστορικὸς κ. Μιχ. Πετρόχειλος.

Κατέλιπεν ἀρίστην οἰκογένειαν, ἀληθὲς ὑπόδειγμα διὰ τοὺς ἀπανταχοῦ Κυθηρίους.

Εἶχεν εἰς ἔντονον βαθμὸν ἀνεπτυγμένην τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς συνανθρώπους του καὶ λατρείαν πρὸς τοὺς ἁπλοὺς συμπολίτας του.

Αὐτὴ δὲ ἡ λατρεία του τὸν κατέστησεν βαθὺν ἐρευνητὴν τῶν παραδόσεων τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ καὶ τὸν ἀνέδειξεν εἰς ἐκλεκτὸν συγγραφέα λαογράφον, ἐπαξίως βραβευθέντα παρὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τὸ πολυσέλιδον ἔργον του «Ἀπὸ τὴν παλιὰ καὶ σύγχρονη Κυθηραϊκὴ ζωή».

Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἰωάννου Π. Κασιμάτη προσέθεσεν ἀνεξίτηλον σφραγῖδα τιμῆς, εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου. Καὶ τοῦ ἀξίζει πᾶσα τιμή, καθ' ὅσον ὑπῆρξεν ὁ μοναδικὸς ποὺ συνεκίνήθη λίαν ἀποδοτικῶς, μὲ ὅ,τι ὡραιότερον κατέλιπεν ἡ λαϊκὴ ψυχὴ ἐπὶ γενεὰς καὶ αἰῶνας.

Ἡ περίπτωσίς του ὑπῆρξεν ἡρωϊκὴ ἀπαιτοῦσα ὅλως ἰδιαιτέραν καὶ μεγάλην προσπάθειαν πρὸς περισυλλογὴν καὶ διάσωσιν τῆς αἰσθητικῆς παραδόσεως ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ εἰς πεζὴν ἐποχὴν κυριαρχίας τῶν μηχανῶν τῆς ὁποίας τὴν μοιραίαν ἀντιδραστικὴν ἀδιαφορίαν μακροθύμως ἀντιπαρῆλθεν χωρὶς τὴν παραμικρὰν ὑποχώρησιν, πιστὸς ἀγωνιστὴς τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν του. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ εὐχηθῶμεν αἰωνίαν τὴν μνήμην του καθ' ὅσον ὁ ἴδιος τὴν κατέστησεν τοιαύτην, καταλαβὼν μὲ τὸ ἔργον του θέσιν περίλαμπρον εἰς τὸ Κυθηραϊκὸν Στερέωμα.

Πρὸς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐκφράζομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

Γεώρ. Ἰ. Κασιμάτης
Γρηγ. Λ. Κασιμάτης
Παν. Θ. Κασιμάτης
Βαλ. Θ. Κασιμάτης
Παν. Ἀντ. Τριφύλλης
Ἰωάν. Ἀντ. Τριφύλλης

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ
Δικηγόρος
Σταδίου 39 - Ἀθῆναι· Τηλ. 313.541

ΝΙΚΟΣ ΦΑΤΣΕΑΣ
Δικηγόρος
Σταδίου 29, Ἀθῆναι - Τηλ.. 220.235

ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ

Ὁ διακεκριμμένος Κυθήριος Ἀρχιτέκτων κ. Δημ. Κ. Ζαγλανίκης τοποθετηθεὶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ ὡς Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Στεγαστικῆς Ἀποκαταστάσεως Σεισμοπληκτων, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του καὶ εἰς λίαν ἐπιτυχῆ καινοτόμον πρωτοβουλίαν του ἐκοινοποίησεν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους πρὸς ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν καὶ συντονισμὸν τῆς ἐργασίας των διασαφηστικὴν ἐγκύκλιον περιλαμβάνουσαν ὁδηγίας ὡς πρὸς τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς ἀνοικοδομήσεως ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ζώνης τῶν πόλεων κ.λ.π.

Τῆς ἐγκυκλίου ταύτης λαβὸν γνῶσιν τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων, ἐκοινοποίησεν ἀντίτυπα πρὸς ἁπάσας τὰς ἀντιστοίχους Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Συγχαίροντες τὸν ἐπιστήμονα συμπατριώτην μας διὰ τὴν λαμπρὰν πρωτοβουλίαν του, δημοσιεύομεν ἀκολούθως τὸ κατατοπιστικὸν αὐτὸ περιεχόμενον τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου, χάριν τῶν Κυθηρίων ποὺ ἀνοικοδομοῦν.

(1) ΕΙΣ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΕΡΙΟΧΗΝ

(Ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν σχεδίων πόλεων ζωνῶν οἰκισμῶν κλπ.)

(Β. Δ. τῆς 14!22 Σεπτ. 1960 «περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἐκ τοῦ πολέμου ζημιῶν κ. λ. π. ἐπὶ μὴ ἀρτίων οἰκοπέδων»)

Ἐπὶ οἰκοπέδων, ἐφ' ὧν κεῖνται οἰκοδομαὶ βλαβεῖσαι ἢ καταστραφεῖσαι ἐκ τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ βιαίου συμβάντος, ἢ ἐκ θεομηνίας, καὶ μὴ ἐχόντων τὰ διὰ τὴν περιοχὴν αὐτῶν ὁριζόμενα ἐλάχιστα ὅρια, ἐμβαδοῦ ἢ καὶ διαστάσεων, ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας ριζικῆς ἐπισκευῆς καὶ ἐν περιπτώσει ὁλικῆς καταστροφῆς ἡ χορήγησις ἀδείας ἀνεγέρσεως τὸ πολὺ διωρόφου μεθ' ὑπογείου οἰκοδομῆς, χωρὶς πάντως αὕτη νὰ εἶναι κατ' ἔκτασιν καὶ ὄγκον μεγαλυτέρα τῆς κατεδαφισθείσης.

Αἱ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ)τος ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν ἐπὶ γηπέδων κειμένων ἐκτὸς σχεδίου, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ζώνης.

Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἡ χορήγησις ἀδείας ἐπισκευῆς ἢ ἀνακατασκευῆς εἰς οἰκοδομὰς ὑφισταμένας ἐπὶ γηπέδων καταστάντων μὴ ἀρτίων μετὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῶν διὰ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος μέρους τῶν γηπέδων κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 17-7 23 Ν. Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κ. λ. π.» καὶ τοῦ Ν. Δ. 690)1948 (ὑπ' ἀριθ. Ε 33954) ἐγκ. 39) 17-11-64 Δ)γῆ).

(ΙΙ) ΕΝΤΟΣ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΣΤΕΡΟΥΜΕΝΩΝ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ

Τὰ ὅρια τῶν οἰκισμῶν ποὺ στεροῦνται ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δ. Ε. (Β. Δ. 301 τῆς 19)29 Μαΐου 1964).

Εἰς τοιαύτας περιοχὰς αἱ οἰκοδομαὶ ἀνεγείρονται κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ καταλαμβάνηται ἡ ἀπολλοτριωθεῖσα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ἔκτασις.

Ἐὰν δὲ ἡ κάλυψις ἔχει γινει ἄνευ ἀπολλοτριώσεως ἢ ἐὰν ἡ ἐντὸς τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου ὁδὸς ἦτο κοινῆς χρήσεως πρὶν ἢ περιληφθῇ εἰς τὴν ὁδὸν εἰς ἣν ἀνήκει, αἱ οἰκοδομαὶ ἀνεγείρονται συγχρόνως μὲ τὰς κυρίως οἰκομικὰς γραμμὰς τῶν ἑκατέρωθεν οἰκιῶν καὶ κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ καὶ τὰς τάφρους ἢ τὰ ρεῖθρα, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου μηχανικοῦ καθοριζομένας γραμμάς.

(Παρ. 5 τοῦ ἄρθρ. 28 τοῦ Π. Δ. τῆς 25)28 Νοεμβρίου 1929).

Ὡς πρὸς τοὺς ὅρους δομήσεως, δὲν ὑπάρχουν περιορισμοί, ἐπιβάλλεται ὅμως διὰ τὴν διασφάλισιν μελλοντικῆς διαπλατύνσεως τῶν ὑπαρχουσῶν ὁδῶν, ἡ ὑπηρεσία νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως οἰκοδομοῦν τὰς κατοικίας των ἐσώτερον τοῦ πρὸς τὴν ὁδὸν ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου καὶ νὰ ὑποδεικνύεται κατὰ τὴν κρίσιν τῶν μηχανικῶν ἓν ἐλάχιστον βάθος ὑποχωρήσεως.

Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, μόνον διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τῆς ὀρθῆς ἀναπτύξεως τῆς κοινῆς ὠφελείας ἥτις θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς διασφαλίσεως τῆς διαπλατύνσεως τῶν ὁδῶν θὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Ὡσαύτως ἐπιβάλλεται ὅπως διὰ τῶν ἰδίων ψυχολογικῶν μέσων προβαίνουν οἱ μηχανικοὶ εἰς συστάσεις νὰ μὴν οἰκοδομοῦνται τὰ πολὺ μικρὰ οἰκόπεδα διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ὁποίων προεβλέφθη ἄλλωστε ἐπὶ πλέον ἀρωγή, πρὸς βελτίωσιν τοῦ οἰκοπέδου των.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δέον ὅπως διὰ πρωτοκόλλου πλήρως ἠτιολογημένου συντασσομένου ὑπὸ τῶν μηχανικῶν, βεβαιώνεται ἡ ἀκαταλληλότης τοῦ οἰκοπέδου, διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000 δραχ. πρὸς ἀγορὰν οἰκοπέδου (Ὑπ' ἀριθ. Ε 30559)5925) 9-9-65 Δ(γῆ).

(ΙΙΙ) ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Ζώνη πόλεως ὀνομάζεται ἡ ἔκτασις γύρωθεν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, ἥτις ἐκτείνεται 500 μ. πέραν αὐτοῦ.

Συμφώνως πρὸς τὸ Π. Δ)γμα τῆς 23 (Ὀκτωβ.) 14 Νοεμβ. 1928 «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν τῆς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ζώνης τῶν πόλεων κ.λ.π. τοῦ Κράτους ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν» ἀνέγερσις οἱωνδήποτε κτισμάτων ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν πόλεων ἐπιτρέπονται μόνον ὅταν πρόκειται:

α) Περὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία δὲν κρίνεται ἐπιτρεπτέα ἐντὸς τῆς πόλεως, τὰ δὲ κτίρια νὰ μὴ καταλαμβάνουν ἔκτασιν μεγαλυτέραν τῶν 4)5 τῆς ἐπιφ. τοῦ οἰκοπέδου καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ἁρμοδίας μηχ)κῆς ὑπηρεσίας περὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως.

β) Περὶ νοσοκομείων καὶ θεραπευτηρίων, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ὑγειεινῆς

γ) Περὶ ξενοδοχείων ἢ ξενώνων ἢ κέντρων ἀναψυχῆς κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ τουρισμοῦ Ὑπουργείου.

δ) Περὶ διδακτηριων, ὀρφανοτροφείων, ἀσύλων, κ. λ. π., κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας.

ε) Περὶ σταύλων καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὰ ἐγκαταστάσεων (Βουστασίων ὀρνιθοτροφείων κ. λ. π.)

Διὰ τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις, ἀπαιτεῖται ἐπιφάνεια οἰκοπέδου τουλάχιστον ἴση μὲ 2.000 τ. μ. καὶ τὰ κτίρια νὰ ἀπέχουν τουλάχιστον 7,00 μ, ἀπ' τὰ ὅρια τοῦ οἰκοπέδου, διὰ τὰς περιπτώσεις δὲ β, γ, καὶ δ, νὰ μὴν καταλαμβάνουν ἔκτασιν μεγαλυτέραν τῶν 2)3, διὰ δὲ τὴν περίπτωσιν ε τῶν 3)4 τῆς ἐπιφ. τοῦ οἰκοπέδου (Β. Δ. τῆς 27 Σεπτ.) 9 Ὀκτβρ. 1958)

στ) Περὶ ἀποθηκῶν ὑποστέγων φυλακείων καὶ σταύλων ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας ὡς καὶ ἀναγκαίων κατοικιῶν ἀνθρώπων ἐφ' ὅσον ἡ διαμονὴ κρίνεται ἐπιβεβλημένη Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται οἰκόπεδον μὲ οἰκόπεδο μὲ ἐμβαδὸν 8.000 τ. μ. (Β Δ)τῆς 25 Ἀπριλ.) 7 Μαΐου 1962 καὶ 14)17 Ἀπρ. 1952), καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Υ. πουργείου Γεωργίας ἢ τῶν κατὰ τοπους Νομογεωπόνων, τὰ δὲ κτίρια νὰ ἀπέχουν ἀπ' τὰ ὅρια τοῦ οἰκοπέδου τουλάχιστον 15 τ. μ., καὶ νὰ μὴν καταλαμβάνουν ἔκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ 1)10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου.

Ἐφ' ὅσον τὰ οἰκόπεδα ἀπέχουν ὀλιγώτερον τῶν 500.000 μέτρων ἀπὸ τῶν τελευταίων οἰκοδομικῶν γραμμῶν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου, τὰ κτίρια πρέπει νὰ τοποθετῶνται πέραν τῶν ἰδανικῶν προεκτάσεων τῶν ἐγκεκριμένων ὁδῶν.

(ΙΥ) ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΕΚΤΟΣ ΖΩΝΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΟΙΚΙΣΜΩΝ

(στερουμένων σχεδ. πόλεως).

Δι' ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ἐπὶ οἰκοπέδων μὴ ἐχόντων ὄψιν πρὸς διεθνῆ ἀρτηρίαν, ἢ ἐπὶ ἐπαρχιακῆς ἢ ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἀπαιτεῖται ἐλαχίστη ἐπιφάνεια οἰκοπέδου 4.000 τ. μέτρων, ἡ δὲ οἰκοδομὴ πρέπει νὰ εἶναι ἐνιαία μὲ ἐπιφάνειαν κατόψεως μικροτέραν ἢ ἴσην πρὸς τὸ 1)10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου, ἡ δὲ οἰκοδομὴ νὰ ἀπέχῃ ἀπ' τὰ γύρωθεν ὅρια τοῦ οἰκοπέδου τουλάχιστον 15,00 μέτρα.

Διὰ κατοικίας, ἢ γραφεῖα ἢ καταστήματα, ἡ ἐνιαία οἰκοδομὴ δὲν δύναται νὰ καλύπτῃ ἔκτασιν μεγαλυτέραν τῶν 300 τ. μ. ἔστω καὶ ἂν τὸ 1)10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ 300 τ. μέτρα.

Τὰ βοηθητικὰ παραρτήματα τῆς οἰκοδομῆς, πρέπει νὰ πληροῦν τὰς ἑκάστοτε διατάξεις τοῦ Γ. Ο. Κ. (Β. Δ. τῆς 14)22 Σεπτεμβ. 1960 Δ. 133).

Διὰ βιομηχανικὰς καὶ γεωργοκτηνοτροφικὰς ἐγκαταστάσεις, ποὺ ἀπαιτοῦν εἰδικὴν διάταξιν οχεδίου, εἶναι δυνατὴ κατόπιν σχετικῆς βεβαιώσεως τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, ἡ ἀνέγερσις περισσοτέρω τῆς μιᾶς οἰκοδομῆς.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Ἀνδρ. Κοντολέοντος ἐξ Αὐλέμονος, ἔτεκεν ἄρρεν εἰς γενικὸν νοσοκομεῖον.

—Ἡ κ. Μαρία Γ. Γλυτσοῦ ἐκ Φριλιγκιανίκων, ἔτεκεν ἄρρεν εἰς γενικὸν νοσοκομεῖον.

—Ἡ κ. Εἰρήνη Ἀθανασιάδη γένους Ἰ. Βέζου, ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Ἀθήνας.

—Ἡ κ. Τούλα Δ. Ἀναγνωστάκη, ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Ἀθήνας.

—Ἡ κ. Χρυσάνθη Βασ. Μεγαλοκονόμου, ἔτεκεν ἄρρεν εἰς γενικὸν νοσοκομεῖον.

—Ἡ καθηγήτρια κ. Ἀδαμαντία Μακρυγιάννη--Τριάρχη, ἔτεκεν θῆλυ εἰς Τρίπολιν.

Εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ.

Λ. Α. Σ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ κ. Δώρα Λιμενίδου ἐβάπτισεν εἰς Κηφισιὰν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Ἰ. Ἰ. Χαρατζᾶ, ὀνομάσασα αὐτὸ Γεώργιον.

—Ἡ κ. Ἄννα Κασιμάτη—Ζησοπούλου ὀδοντίατρος ἐβάπτισεν εἰς Κηφισιὰν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Θεοδ. Ἰ. Χαρατζᾶ, ὀνομάσασα αὐτό, Γεώργιον.

—Ἡ κ. Γρηγορία Ἰ. Κασιμάτη ἐβάπτισεν εἰς Μυρτίδια τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Ἀνδρέα Ἰ. Καραβουσάνου, ὀνομάσασα αὐτὸ Ἰωάννην.

—Ἡ κ. Ζωὴ Μ. Κοντολέοντος ἐβάπτισεν εἰς Μυρτίδια τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Νικ. Δ. Στρατηγοῦ, ὀνομάσασα αὐτὸ Στοματοῦλα.

—Ἡ δὶς Σιμέλα Κεσίδου ἐβάπτισεν εἰς Ἀθήνας τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Παν. Ράϊκου, ὀνομάσασα αὐτὸ Λύδιαν.

—Ἡ Εὐφροσύνη Ν. Στρατηγοῦ ἐβάπτισεν εἰς Ἀθήνας τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Ἀνδρ. Ράϊκου, ὀνομάσασα αὐτὸ Φιλιώ.

—Ἡ δὶς Μαρία Κοσμᾶ Μεγαλοκονόμου ἐβάπτισεν εἰς Μυρτίδια τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Ἀνδρέου Στυλ. Μεγαλοκονόμου, ὀνομάσασα αὐτὸ Ποθητήν.

Εὐχόμεθα νὰ τὴν στεφανώσῃ.

Λ.Α.Σ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἰωάννης Εὐαγγ. Καβιέρης λογιστὴς—Νίκη Καμπίτου, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Πειραιᾶ.

Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Σ.Ι.Τ.

—Κωνστ. Σκούρτης—Μαρία Θ. Ζαντιώτη ἠρραβωνίσθησαν εἰς Πειραιᾶ.

Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Α.Μ.

—Γεώργ. Ν. Ποτήρης—Θεοδώρα Γεωρ. Μπελέση, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Μυλοπόταμον.

Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Β.Γ.Σ.

ΓΑΜΟΙ

Εὐάγγ. Ἀναστ. Ζαΐμης καθηγητὴς—Ἑλένη Χαραλ. Λειβαδίτη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Μυρτιδιώτισσαν Ν. Φαλήρου.

—Κωνστ. Ἐμμ. Καλλίγερος—Ρεγγίνα Δημ. Μεγαλοκονόμου, ἐνυμφεύθησαν εἰς Κάλαμον.

—Γεώργ. Ζήκος—Μαρία Πασπαλᾶ, ἐνυμφεύθησαν εἰς Ἀθήνας.

—Γεώρ. Πέτρου Κασιμάτης—Ἰωάννα Ν. Καλλιγέρου, ἐνυμφεύθησαν εἰς Πιτσινάνικα.

—Ἠλίας Χαρχαλάκης—Μαρία Φ. Ἀγγελοπούλου, ἐνυμφεύθησαν εἰς Ἀθήνας.

—Κοσμᾶς Παστὸς—Ἄννα Τριάρχη, ἐνυμφεύθησαν εἰς Ἀλεξανδράδες.

—Γεώρ. Καίκου Μαχαιριώτης—Ἀφροδίτη Διακομοπούλου, ἐνυμφεύθησαν εἰς Ἀθήνας.

—Βασίλ. Μπαλάσης — Φωτεινὴ Μαυρακοπούλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Ἀθήνας.

—Δημ. Παυλίδης—Ρήγισσα Εὐαγ. Κουέλη ἐνυμφεύθησαν εἰς Πειραιᾶ Παράνυμφος παρέστη ἡ κ. Μαρία Εὐαγγ. Μπαρτσιώκα.

Εὐχόμεθα βίον ἀνέφελον.

Σ.Ι.Τ.

ΠΕΝΘΗ

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀμερικὴν ἡ Ἄννα Θεοδώρου Παναρέτου ἐτῶν 80, μήτηρ τοῦ εὐεργέτου τῆς νήσου καὶ ἀρίστου συμπατριώτου μας κ. Παναγιώτου Θεοδ. Παναρέτου. Ἡ ἐκλιποῦσα ὑπῆρξεν ἐπίσης εὐεργέτις τῆς νήσου μας δωρήσασα τὸ ἐν Ποταμῷ ἰδιόκτητον οἰκόπεδόν της, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθη τ

ΤΟ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΝ ΠΑΡΑΝΟΜΕΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΝΟΜΙΚΟΙ ΣΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Τὸ κλειδί, λένε οἱ οἰκονομικὲς ἐπιστῆμες, γιὰ τὴν ἐξήγησι τοῦ κάθε κοινωνικοῦ φαινομένου κρύβεται στὸ «οἰκονομικό». Δηλ. ἂν θὲς νὰ ἐξεγήσεις κάθε ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐκδήλωσι — πτῶσι, ἄνοδο, εὐημερία δυστυχία κ. λ. π., ψάξε πρῶτ' ἀπόλα στὸν οἰκονομικὸ τομέα τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου.

Στὴν ἀρχὴ αὐτὴ στηριζόμενο τὸ ἐπίσημο Κράτος μὲ τὶς διάφορες ὑπηρεσίες του ἐντεταλμένες γιὰ τὴν τήρησι τῶν νόμων τῆς ἁρμοδιότητός τους, πασχίζει γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν εὐημερία τῶν πολιτῶν, δύο δὲ ἀπὸ τοὺς κύριους στόχους του εἶναι ἡ ἐξουδετέρωσι τῆς φτώχειας καὶ τῆς μετανάστευσης. Ἔτσι καὶ στὰ Κύθηρα ποὺ ἰδιαίτερα μαστίζονται ἀπ' τὶς πληγὲς αὐτὲς μιὰ ὑπηρεσία Κρατικὴ προτοῦ ἐφαρμόσῃ μονολιθικὰ τοὺς νόμους τῆς ἁρμοδιότητός της, θὰ πρέπει νὰ λάβει ὑπ' ὄψει της τὴν παραπάνω κοινωνικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους καὶ νὰ γνωρίσει τὴν οἰκονομικὴ ἱστορία τοῦ νησιοῦ. Τότε καὶ μόνο θὰ ἔχει σωστὴν ἀντίληψι καὶ ὁλοκληρωμένην εἰκόνα τῶν συγχρόνων ἐκδηλώσεων καὶ τάσεων τῆς Κυθηραϊκῆς ζωῆς, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ρθῇ ἀρωγὸς στὴ θεραπεία τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν νοσημάτων.

Καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἱστορία τῶν Κυθήρων διδάσκει ὅτι ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἄνθισε οἰκονομικὰ τὸ νησί, παρὰ μονάχα κατὰ τὴν ἵδρυσι καὶ λατρεία ἐκεῖ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Θεᾶς Ἀφροδίτης τότε ποὺ ἦταν βάσι διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου Ἀνατολῆς καὶ Δύσης, τῶν Φοινίκων. Τότε ἀκριβῶς τὰ Κύθηρα εἶδαν ἀνεπανάληπτες μέρες δόξας καὶ εὐημέρειας. Χιλιάδες πρόσωπα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ κάθε χρόνο κατέκλυζαν τοὺς γύρω λόφους, χιλιάδες πλοῖα μὲ λογῆς πραμάτειες πλησίαζαν στὸ μεγάλο λιμάνι τῆς Σκάνδειας, ποὺ οἱ κάτοικοι τῆς πόλης αὐτῆς ξεπερνοῦσαν τὶς 10.000. Οἱ βιοτεχνίες δὲ τῆς πορφύρας καὶ τῆς ἀγγειοπλαστικῆς προσκόμιζαν ἄλλο μεγάλο πρόσοδο, στοὺς τοτεσινοὺς εὐημερουντες κατοίκους.

Ἀπὸ τὴν πτῶσι ὅμως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης τὰ Κύθηρα ἔπεσαν σὲ οἰκονομικὸ μαρασμὸ καὶ σ' ἐρήμωσι τέτοια, ποὺ παρὰ τὶς πολλὲς καὶ ποικίλες στοὺς αἰῶνες προσπάθειες δὲν κατώρθωσαν πιὰ ν' ἀνανάβουν καὶ ἀπειλοῦνται σήμερα μὲ ἀφανισμό

Τέσσερις περίπου χιλιάδες ἀπόμειναν πιὰ καὶ οἱ περισσότεροι γέροι.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ γνῶσι τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου, μᾶς δίνει τὴν ἐξήγησι γιὰ τὴ δυστυχία του. Παράλληλα, μᾶς δίνει καὶ τὸ μοναδικὸ ἱστορικὸ δίδαγμα, γιὰ τὴ σωτηρία του.

Καὶ αὐτὸ εἶναι σὲ σύγχρονη ἔκφρασι ἡ τουριστικὴ μας ἀξιοποίησι. Τίποτε ἄλλο δὲν σώζει. Καὶ πάνω στὴ βάσι αὐτὴ τοῦ ἱστορικοῦ μας διδάγματος, εἶναι θεμελιωμένα τὰ Μακρυκύθηρα. Αὐτὰ τὰ λίγα ἂν εἶχε ὑπ' ὄψει του τὸ Δασαρχεῖο Ἀττικῆς, ἀπ' τὴ μιὰ θὰ δικαιολογοῦσε τὶς προσπάθειές μας στὸ Καψάλι, Ἁγία Πελαγία, Αὐλέμονα. Διακόφτι κ. ἄ. καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη θὰ ρχόταν ἀρωγὸς στὴν προσπάθειά μας γιὰ τὴν ἀνάστασι τῆς ζωῆς τῶν Κυθήρων.

Δυστυχῶς ὅμως ἔπραξε τὸ ἀντίθετο ἀρχίζοντας ἀπ' τὸν ἔρημο Αὐλέμονα γιὰ νὰ ἐπεκταθῇ βαθμιαῖα στὸ νησὶ ὁλόκληρο. Καὶ νὰ πῶς! Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια ὁ Αὐλέμονας ἦταν «ἄγνωστος» καὶ στοὺς ντόπιους ἀκόμη. Κρατικὸς ὑπάλληλος δὲν καταδεχόνταν νὰ τὸν τιμήσει μὲ τὴν παρουσία του καὶ οὔτε καὶ ντόπιος μικρὸς καὶ μεγάλος.

Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια πνευματικοὶ παράγοντες τοῦ τόπου τὸν ἐπεσκέφθησαν κι' ἔφριξαν οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὴν ἐγκατάλειψι καὶ τὸ κατάντημά του.

Καὶ ρίχτηκαν μὲ τὰ μοῦτρα νὰ τὸν ἀνθρωπέψουν. Φτειάξαν ἕνα μῶλο 60Χ6 μὲ λεφτὰ δικά τους καὶ τῶν φίλων τους. Τσιμεντόστρωσαν τὸ δρόμο μὲς στὸ χωριό, κάπου 300 μέτρα. Ἄνοιξαν καὶ λειτούργησαν τὸ σχολειό. Φτειάξαν ὑδατοδεξαμενὴ γιὰ τὴν ὕδρευσί τους. Ἀρωγὸς ἦρθε κι' ὁ κ. Κόκσμα μὲ 50 τσουβάλια τσιμέντο, μὲ τὴν ὑδατοδεξαμενὴ κ.λ.π. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δημιούργησαν καὶ μιὰ τεχνητὴ ἔλξι πρὸς τὸ ἀπόμερο χωριό, δίνοντας τὸ παράδειγμα γιὰ τὴν ἀγορὰ χώρων. Ἡ καινοτομία τους αὐτὴ ἔφερε τὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα νὰ σπεύσουν οἱ ντόπιοι καὶ γύρω χωρικοὶ νὰ οἰκοδομήσουν ἐκεῖ, τὰ πεντέξη καλύβια τους. Καὶ πάνω ποὺ στὴν κρωτηριασμένη μήτρα τοῦ φτωχοῦ Αὐλέμονα ἄρχισε νὰ ἀπωθεῖται ὁ θάνατος, ἄρχισε νὰ ἀναδεύεται νὰ σαλεύῃ μιὰ καινούργια ζωή, ἐξεδηλώθη καὶ ἡ συμπαράσταση τοῦ Κράτους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του σὲ μιὰ προσπάθεια, μέσω τοῦ Δασαρχείου Ἀττικῆς, μὲ τὴν σύνταξι πρωτοκόλλων διοικητικῆς ἀποβολῆς ἑνὸς τίον φτωχῶν ἀνθρώπων, γιατί, λέει, κατέλαβαν αὐθαίρετα καὶ οἰκοδόμησαν σὲ δημόσιο χῶρο. Δηλαδὴ «χαριστικὴ βολή» στὴν πρόοδο τοῦ τόπου.

Ἀποτέλεσμα : ἀνακοπὴ στὴν ἀξιοποίησι τῆς περιοχῆς καὶ πισοδρόμησι στὴν ἐρήμωσι. Δὲν θὰ ἔπρεπε τουλάχιστο νὰ ἐλέγξῃ τὸ Δασαρχεῖο τὶς ἀγορὲς μὲ πολλὴ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴν πέσῃ στὸ σφάλμα τῆς συκοφαντικῆς δυσφήμισις, μιὰ καὶ εἶναι γνωστὸ πῶς ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἡ ἀγορὰ μὲ συμβόλαιο καὶ ἄλλο ἡ οἰκοπεδοφαγία;

Ὅπως φαίνεται ὅμως, υἱοθετήθηκαν ἀβασάνιστες ὑποδείξεις. ποὺ στράφηκαν ἐναντίον φτωχῶν κατοίκων καὶ ἐποίκων τοῦ χώρου. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ Κώστας ὁ Νιόρος εἶναι οἰκοπεδοφάγος ὁλκῆς ποὺ καταπάτησε καὶ ζημίωσε σοβαρὰ τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο στὰ βράχια τοῦ Αὐλέμονα.

Κάτω ἀπ' τὴ μύτη τοῦ Δασαρχείου στὴν Πεντέλη, στὸ Πέραμα, στὸν Τρελλό, στὰ Τουρκοβούνια καὶ σ' ὅλα τὰ παράλιὰ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος πραγματικοὶ οἰκοπεδοφάγοι κούρεψαν, ὅπως λένε, μέχρι τὶς ρφὲς τοὺς δημόσιους χώρους μὲ τὰ πεῦκα μαζὶ καὶ καλεῖται νὰ πληρώσειτὰ σπασμένα ὁ Νιόρος ὁ Κώστας ἀπὸ τὸν Αὐλέμονα.

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι καθόλου γιὰ γέλια. Ὁ ἄνθρωπος δανείστηκε γιὰ νὰ χτίσει τὸ καλύβι του στὸν Αὐλέμονα ἐπειδὴ δὲν θέλει νὰ μεταναστεύσῃ στὴν Αὐστραλία ἢ στὴ Γερμανία καὶ ξαναδανείσθηκε νὰ πληρώσει τὸ δικηγόρο γιὰ τὴν ἀνακοπὴ στὸ παραπάνω πρωτόκολλο.

Στὸν Αὐλέμονα παρακλήθηκε τὸ Δασαρχεῖο νὰ προσέλθῃ στὴ δενδροφύτευσι. Ὕδρευσι κ. λ. π καὶ προσῆλθε νὰ τοῦ κάνει τὴν κηδεῖα μονάχα. Ἀλλὰ ὄχι, ποτέ.

Στὴν πάλη τῆς ζωῆς μέ τὸ θάνατο, ἡ ζωὴ πρέπει νὰ βγῇ κερδισμένη. Ὅσοι προσπαθοῦν νὰ ξαναρριξουν τὸν Αὐλέμονα στὸ μεσαίωνα, θὰ τὸ ἔχουν βάρος στὴν ὑγιαλληλική τους καρριέρα καὶ στὸν ἀνθρωπισμό τους.

Ἡ πάλη θὰ συνεχισθῇ καὶ τὸ θέμα θὰ φτάσῃ στὸ Πανελλήνιο καὶ στὸ Κοινοβούλιο.

Ἂς μὴν σταματᾶμε ὅμως μονάχα στὸν Αὐλέμονα, ὅπως δὲν θὰ σταματήσῃ ἐκεῖ τὸ Δασαρχεῖο. Τὸ ξέρουν ὅλοι οἱ λοιποὶ Κυθήριοι ἀπ' τὸ Καψάλι ὡς τὸ Φανάρι πῶς ἔρχεται ἡ σειρά τους; Γιατὶ δὲν ἦρθε ἀκόμη; Ἔ, λίγοι λίγοι, μπορεῖ νὰ εἶναι πιὸ εὔκολοι . . .

Κανεὶς δὲν θὰ γλυτώσῃ. Ἐξυπακούεται ὅτι τὸ μέτρο θὰ εἶναι γενικό. Καὶ ἡ «ξελάθρα» μιᾶς εἶναι πιὸ χρήσιμη ἀπ' τὸ «οὐμπρο». Τὸ Δασαρχεῖο ζητάει τίτλους. Καὶ τὰ ἐννενῆντα ἑκατοστὰ τῶν Κυθηρίων, δὲν ἔχουν τίτλους.

Ἂς τὸ λίβουν αὐτὸ σοβαρὰ ὑπ' ὄψει τους ἂν ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ὑποστηρίζουν το Δασαρχεῖο, εἴτε ντόπιοι, εἴτε ξένοι μας εἶναι.

Κουμάντο, δὲν τοὺς βάζομε στὶς περιουσίες μας, ἀπ' τὶς ὁποιὲς κανεὶς δὲν θὰ μπορεσει νὰ μᾶς ἀποξενώσει. Γιὰ τοῦτο καλοῦμε ὅλους τοὺς Κυθηρίους ἰδιοκτῆτες νὰ ὑποστηριξουν μὲ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα τὶς περιουσίες ἐκείνων ποὺ κινδυνεύουν νὰ τὶς χάσουν σήμερα, γιατὶ αὔριο θὰ ρθῇ καὶ ἡ δικη τους σειρά.

Καλοῦμε τοὺς προέδρους καὶ τὰ κοινοτικὰ συμβούλια τοῦ νησιοῦ μας νὰ κάμουν τὸ ἴδιο. Ἀκόμη δὲ νὰ ὑπερασπίσουν καὶ τὶς περιοχὲς ποὺ δὲν ἀνήκουν σ' ἰδιοκτῆτες, γιατὶ ἀποτελοῦν «ἐγχώρια περιουσία» καὶ ὄχι κρατική.

Καλοῦμε ὅλους τοὺς Κυθηρίους δικηγόρους σέ συναγερμό, νὰ μᾶς ὑποστηρίξουν σὰν ἕνας ἄνθρωπος. Ἀπ' αὐτοὺς περιμένουν οἱ Κυθηριοι σωτηρία. Ἔφτασε τὸ μαχαίρι στὸ κόκκαλο. Καλοῦμε τὸ Ὑπουργεῖο Γεωργιας καὶ τὴν Κυβέρνησι νὰ ἐπέμβουν ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης.

Μὲ τὴν εὐκαιρία ἐκφράζομε τὴ βαθύτατη λύπη μας γιὰ τὴ μεγάλη καθυστέρησι τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας νὰ ξεκαθαρίσει τὸ θέμα, πρᾶγμα ποὺ τοῦ ἐζητήθη πρὸ πολλοῦ.

Ἐμεῖς πιστεύομε πῶς ἡ Κοινωνικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους μας προκειμένου γιὰ τοὺς ὑπανάπτυκτους χώρους ποὺ μαστίζονται ἀπὸ τὴ φτώχεια καὶ τὴ μετανάστευσι ἄλλα κελεύει.

Καὶ γιατὶ ἀκόμη, ἐπειδὴ τὸ ἑλληνικὸ Δημόσιο οὔτε σπιθαμὴ γῆς δὲν ἐξουσιάζει στὰ Κύθηρα ὅπως καὶ στ' ἄλλα ἐπτάνησα ἀφοῦ οὔτε σπιθαμὴ γῆς δὲν ἐκληρονόμησε ἀπὸ τὸ προκάτοχο Κράτος (Ἰόνιο ἢ Ἀγγλικό) κακῶς καὶ παρανόμως ἐνεργεῖ τὸ Δασαρχεῖο Ἀττικῆς στὸν Αὐλέμονα Κυθήρων. Γιὰ ὅλους τοὺς λόγους ποὺ ἀναφέρομε εὐελστοῦμε στὴν ἄμεση καὶ ὁριστικὴ παρέμβασι τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς νομιμότητας καὶ τῆς ἀνθρωπιᾶς.

Ο ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐπίκειται ἡ ἔγκρισις ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκισμοῦ, τῆς παρὰ τῆς Κοινότητος Καλαμακίου ὑποβληθείσης αἰτήσεως περὶ τροποποιήσεως τῆς εἰς Ἅλιμον ἐνταχθείσης ἤδη ἐντὸς Σχεδίου Πόλεως περιοχῆς τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Κυθηρίων «Παναγία ἡ Μυρτιδιώτισσα». Διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης γίνεται καλυτέρα ἀξιοποίησις τῆς περιοχῆς, πρὸς ὄφελος τῶν συνεταίρων.

ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΜΕΝΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ραλλείου Λυκείου θηλέων Πειραιῶς κ. Βρεττὸς Τριάρχης μὲ θίασον μαθητριῶν, εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ Ν. ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὴν 30ην καὶ 31ην Ὀκτωβρίου τ.ἔ. συνῆλθον εἰς τὴν 2αν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν οἱ ἐκπρόσωποι Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμου Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Τοπικῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ, κ. Νικ. Π. Τριφύλλης.

Ἡ συγκέντρωσις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν Φουαγιὲ τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς.

Ἐκ τῶν Κυθηρίων προσῆλθον οἱ πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων Ποταμοῦ, Μυρτιδίων, Ἀρωνιαδίκων καὶ Λογοθετιανίκων, καθὼς καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων Γερακαρίου καὶ Κερβουνάδων.

Κατ' αὐτὴν συνεζητήθησαν ἐνδιαφέροντα θέματα καὶ ἐξεδόθη ψήφισμα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τὴν λῆψιν ἑτέρων μέτρων πρὸς ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν Ὀργανισμῶν ὡς εἶναι ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων καὶ καὶ τοῦ 30)ο ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἀντιπροσώπευσίς των εἰς τὴν διοίκησιν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας, αὔξησις τῆς ἐνισχύσεώς των παρὰ τοῦ Κράτους, συνταξιοδότησις κοινοταρχῶν μετὰ 8ετῆ ὑπηρεσίαν, χορήγησις τοῦ δώρου εἰς τούτους, δημοποίησις ἀστικῶν συγκοινωνιῶν, μείωσις τιμῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, διαγραφὴ χρεῶν μικρῶν κοινοφελῶν ἔργων, δυνατότης ρυθμίσεως ἐδαφικῶν ὁρίων, ὑπαγωγὴ Λιμενικῶν Ταμείων εἰς κοινότητας, ἀπόδοσις τῶν ἀκρῶν εἰς τὰς νήσους, κατάργησις πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων κ.ἄ.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ

Ὡς πληροφορούμεθα καταρτίζεται μελέτη παρὰ τῆς Νομαρχίας Πειραιῶς διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς νήσου ἐν συνόλῳ.

Συνεπληρώθη ἤδη αὕτη διὰ τὰς κοινότητας Ποταμοῦ καὶ Λογοθετιανίκων, ἐπίκειται δὲ ἡ Χώρας καὶ Λειβαδίου.

Η ΟΔΟΣ ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑΣ - ΚΑΡΑΒΑ

Ἐπερατώθη τὸ ἔργον συντηρήσεως τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ἁγ. Πελαγίας—Καραβᾶ, εἰς τὸ σημεῖον ὅπου προσεβάλετο ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Παρὰ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Πειραιῶς ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία συντηρήσεως τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ἀρανιαδίκων - Φριλιγγιανίκων - Παλαιοπόλεως, μὴ προσελθόντος οὐδενὸς ἐργολάβου κατὰ τὴν προηγουμένην.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ,,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς Ἀθηνῶν» θέλει συγκαλέση προσεχῶς Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν της πρὸς ἀπολογισμὸν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως καὶ δι' ἀρχαιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν νέων ἐκλεκτῶν Κυθηρίων, οἵτινες θὰ ἀπαρτίσουν τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον.

ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ο.Τ.Ε. ΠΟΤΑΜΟΥ

Ὁ συμπολίτης κ. Γεώργιος Δ. Κομνηνὸς ἀποφοιτήσας ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ ΟΤΕ ἀνέλαβεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γραφείου ἐν Ποταμῷ,

ΚΥΘΗΡΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ

Ἡ δὶς Ματίνα Γ. Κασιμάτη ουν)χου δημοδιδασκάλου ἀπέκτησε τὸ πτυχίον σχεδιαστοῦ, ὡς ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς Δοξιάδη.

ΤΑ «ΨΙΧΟΥΛΑ» ΤΟΥ ΜΟΧΘΟΥ

Τὸ «κομπόδεμα»

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Κατὰ τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ γενικοῦ νοσοκομείου Κυθήρων διακεκριμμένου συμπολίτου κ. Ἰωάννου Ν. Στάη, ἡ τρίτη κατὰ σειρὰν δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν κατασκευαστοῦ Γηροκομείου Κυθήρων εἰς Ποταμόν. Τὴν ἐπιτροπὴν τῆς δημοπρασίας ἀπετέλουν τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. κ. κ. Ἰωάννης Π. Φώτιος, Ἰωάννης Ν. Στάης, Θεόδωρος Ἰ. Αρχοντούλης καὶ οἱ πολιτικοὶ μηχανικοὶ κ.κ. Σπῦρος Ἰ. Κασιμάτης καὶ Ἰωάννης Γ. Πρινέας.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν προεκρίθη ἡ προσφορὰ τῆς ἑταιρίας Βασιλείου Ν. Καραμίτζα, κατεκυρώθη δὲ εἰς αὐτήν, ἡ ἐκτέλεσις τσῦ ἔργου μὲ τὸ ποσὸν τῶν 3.650.000 δρχ.

Ἤδη ἀναμένεται ἡ ἔγκρισίς του παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ εἶναι σύντομος διὰ νὰ ἀρχίση ἀμέσως τὸ ἔργον, πρὸς μεγίστην ἀνακούφισιν τοῦ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀγωνιῶντος Κυθηραϊκοῦ λυοῦ.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ Ἀρχικτηνίατρος κ. Παν. Ἰ. Τριφύλλης ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἱερὸν προσκύνημα Ἁγ. Μόνης 500 δρχ. εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἄννας Θεοδ. Παναρέτου.

⁂

Ὁ κ. Γρηγ. Λ. Κασιμάτης διέθεσεν 300 δρχ. ὑπὲρ τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν», εἰς μνήμην Ἰωάννου Π. Κασιμάτη λαογράφου.

⁂

Ὁ καθηγητὴς πανεπ. κ. Παν. Φωτεινὸς ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου Κυθήρων 500 δρχ. εἰς μνήμην τοῦ πρώτου διδασκάλου του Ἰωάννου Π. Κασιμάτη λαογράφου.

⁂

Ὁ συμβολαιογράφος κ. Ἀνάργ. Β. Στρατηγὸς ἀπέστειλεν 300 δρχ. ὑπὲρ τῶν ἔργων Ὀρφανῆς Μυλοποτάμου, εἰς μνήμην Νότας Ἐμμ. Κρητικοῦ.

⁂

Ἡ οἰκογένεια Γλυτσοῦ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἕνωσιν Ἀπανταχοῦ Ἀντικυθηρίων «Ἅγιος Μύρων» 1.000 δρχ. ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Ἀντικυθηρίων, εἰς μνήμην Εἰρήνης Στυλ. Χαρχαλάκη.

⁂

Ὁ δικηγόρος κ. Γεώρ. Φατσέας διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ συλλόγου κοινωφελῶν ἔργων Μυλοποτάμου 300 δρχ. εἰς μνήμην Ἰωάννου Π. Κασιμάτη λαογράφου.

♣

Τὸ ζεῦγος Παν. Θ. Καψάνη ἀπέστειλεν ἐξ Ἀμερικῆς 15 δολλάρια ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Μόνης, εἰς μνήμην Ἄννας Θ. Παναρέτου.

***

Ὁ κ. Ἀντ. Π. Κασιμάτης ἀπέστειλεν 500 δρχ. ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Σωτὴρ Χριστὸς Λειβαδίου, καὶ 500 διὰ τὴν τσιμεντόστρωσιν τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Λειβαδίου. εἰς μνήμην τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἰωάννου Γ. Κασιμάτη.

***

Οἱ ἀδελφοὶ Γεώρ. καὶ Ἀντ. Ἰ. Ἀλοΐζος ἀπέστειλον ὑπὲρ τῶν κοινωφελῶν ἔργων Φριλιγγιανίκων 7 λίρας Ἀγγλίας, εἰς μνήμην τοῦ πατρός των Ἰωάννου Ἀλοΐζου.

Η Γ' ΓΕΩΡΓΟΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΦΡΑΤΣΙΩΝ

Μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ παρὰ τὴν σημειουμένην καθυστέρησιν λόγω ἀνωμαλίας περὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου χαιρετίζομεν τὴν ὑπὸ τοῦ γεωπόνου γεωργικῶν ἐφαρμογῶν κ. Γεωργίου Καλλιγέρου μετ' ἐπιμονῆς, ὑπομονῆς καὶ ἐπιμελείας ὀργανωθεῖσαν Γ' Γεωργοκτηνοτροφικὴν Ἔκθεσιν Φρατσίων ἀπὸ 25 - 28 Αὐγούστου τ.ἔ. διὰ τὴν ἀποφασιστικὴν συμβολήν της πρὸς εὐγενῆ ἁμιλλαν διὰ τὴν ποσοτικὴν καὶ ποιοτικὴν κυρίως ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας τῆς νήσου. Κατ' αὐτὴν ἐξετέθησαν ἅπαντα τὰ προϊόντα γεωργοκτηνοτροφικῆς παραγωγῆς τῶν Κυθήρων.

Πάντα ταῦτα εἶχον ταξινομηθῆ κατὰ εἴδη κεχωρισμένως εἰς 12 προθήκας. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐπροκάλεσαν τὰ ἐκθέματα μέλιτος, ἀμυγδάλου καὶ ἐλαιοκομικῶν προϊόντων.

Ἐπίσης ἐξετέθησαν κηπευτικά, φρούτα, δημητριακά, τυροκομικὰ κ.λ.π. Εἰς τὸ τμῆμα κτηνοτροφίας ἐξετέθησαν ἐξαιρετικοὶ ταῦροι, ἀγελάδες, κριοί. Ἡ πλατεῖα καὶ ἡ αἴθουσα εἶχον διακοσμηθῆ ἐωρταστικῶς. Πολλοὶ πίνακες παραστατικοὶ τῆς προόδου γεωργίας - κτηνοτροφίας κατετόπιζαν τοὺς ἐπισκέπτας ἐπὶ τῆς συντελουμένης ἐργασίας. Δωδεκάς δίδων καὶ κυριῶν μὲ σπαλλέτα ὡς καὶ ἡ φιλαρμονικὴ Ποταμοῦ προσέδιδαν τόνον εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἐκδήλωσιν. Εὐελπιστοῦμεν εἰς τὴν συνέχισίν της ἐπ' ἀγαθῷ τῆς νήσου.

ΤΟ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟΝ ΙΛΑΡΙΩΤΙΣΣΗΣ

Ὡς «ἐξωδίκως» πληροφορούμεθα, αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνακαίνισιν τῶν κωδωνοστασίων «Παναγίας Ἰλαριωτίσσης» ἐν Ποταμῷ, εὑρίσκονται πρὸς τὸ τέλος των.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐπέστρεψεν ἐκ Γερμανίας ὁ κ. Γεώρ. Κασιμάτης Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου εἰς τὸν κλάδον τοῦ Δημοσίου Δικαίου καὶ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

«Κυθ. Τύπος»

Η ΠΗΓΗ ΕΙΣ ΠΛΑΤΑΝΙ

Διὰ νομαρχιακῆς πιστώσεως ἐκ δρχ. 31 χιλ. καὶ κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Λογοθετιανίκων κ. Σωτηρίου Βρ. Κομηνοῦ, κατεσκευάσθη πηγὴ εἰς θέσιν Πλατάνι μετὰ δαψιλῶν ὑδάτων.

Τυγχάνει ὅμως ἀναγκαία καὶ ἡ κατασκευὴ μικρᾶς γεφύρας αὐτόθι πρὸς διέλευσιν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Κουσουναρίου—Ἁγ. Ἐλευθερίου.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΟΔΟΥ

Μὲ προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων καὶ οἰκονομικὰς εἰσφορᾶς, ἤρχισεν ἡ ἀνακαίνισις τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Ἡλία - Ἀλεξανδράδων.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΝ

Ὡς «ἐξωδίκως» πληροφορούμεθα ἤρχισεν εἰς Αὐστραλίαν κίνησις ὁμογενῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ ἐγκατάστασιν μεγάλου ὡρολογίου, εἰς τὸ κοιτοτικὸν μέγαρον Ποταμοῦ.

"ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ,,

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ κυκλοφορήσῃ ἡ τρίτη ἔκδοσις τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Ὁδηγοῦ» τοῦ κ. Νίκου Γλυτσοῦ, περιλαμβάνουσα ὀνοματεπώνυμον καὶ διεύθυνσιν κατοικίας τῶν Κυθηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Προαστίων, μὲ τὰς μεταβολὰς ποὺ ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ δευτέρου ὁδηγοῦ, μέχρι σήμερον.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ μετοικίσαντες ὅπως ἐνημερώσουν ἐπ' αὐτοῦ τὸν κ. Νῖκον Γλυτσὸν εἰς τὴν διεύθυνσίν του Σαβαγηνῶν 100 εἰς Ἀθήνας Τ. 904 τηλ. 882.056.

ΝΕΑ ΟΔΟΣ

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδικοῦ, ἤρχισεν ἡ διάνοιξις νέας ὁδοῦ, ἀπὸ «Ὀρφανῆς» πρὸς «Καλάμι».